

KÉRDÉSEK KERESZTÉNYEK-NEK

KÉRDÉSEK KERESZTÉNYEK-NEK

Minél többet néztem, hogy mit mond a Biblia, és hasonlítottam össze azzal, amit a "keresztények" tesznek a gyülekezeteikben, sőt a mindennapi életükben, annál több kérdésem van, amit fel akarok tenni nekik. Ezért elkezdtem gondolkodni: Miért ne kérdezhetném meg őket?

És ezt szeretném tenni ezzel az üzenettel. Egyfajta "nyílt levelet" szeretnék írni minden "kereszténynek" - különösen a lelkipásztoroknak -, akik hajlandóak lennének ezt nyitott elmével és a Biblia iránt valóban éhes szívvel elolvasni. Ahogy végigolvasod ezeket a kérdéseket és a hozzájuk fűzött saját kommentáromat, talán kihívást kapsz arra, hogy megvizsgáld azokat a dolgokat, amelyeket "keresztényként" tanítottak vagy tanítasz másoknak, és megkérdezd, hogy a jelenlegi hited igaz-e vagy sem.

Azt is szeretném előre leszögezni, hogy nem azért adok kommentárt, hogy eltántorítsalak attól, hogy saját tanulmányt folytass ezekben a kérdésekben, hanem azért, hogy adjak némi alapot ahhoz, hogy te magad kutathass utánuk. Bár bibliatanárként eléggé magabiztos vagyok a saját kutatásaimban és tanulmányaimban, arra akarok bátorítani, hogy ne bízz vakon semmiben, amit bármelyik bibliatanár, lelkész vagy más lelkész mond - beleértve engem is. Mindig teszteljétek, amit mondtak nektek, és nézzétek meg, hogy az valóban összhangban van-e a Szentírás teljes tanácsával. És ezt az utolsó részt nem tudom eléggé hangsúlyozni. Ha egy ideológia vagy teológia nem egyezik a Szentírás teljes tanácsával, akkor az nem biblikus. Könnyű elkülöníteni egy bibliai verset, és a szöveggörnyezetéből kiragadva felhasználni egy hit alátámasztására, de az ilyen hitek túl gyakran szembemennek a Szentírás más részeivel. Szeretnék óva inteni a Biblia ilyen megközelítése ellen.

Továbbá, mielőtt belemerülnék ezekbe a fő kérdésekbe, amelyeket a "keresztényekhez" intézek, szeretnék feltenni néhány gyors előzetes kérdést, amelyeket remélem, hogy szem előtt tartasz majd, miközben végigmész ezen a tanulmányon - talán még le is akarod írni ezeket, hogy magad előtt tartsd, miközben ezt az üzenetet olvasod.

Ha olyasmit tennél, amit Isten nem helyesel, nem akarnád, hogy valaki elmondja neked?

Ha olyasmit csinálnál, amit Isten nem akar, hogy csinálj, nem akarnád, hogy valaki rámutasson erre a Bibliában?

Ha Isten adna neked egy ajándékot, csak úgy félretennéd, és azt mondanád, hogy nincs rá szükséged?

Gondolkodj ezeken, miközben végigmész a tanulmány további részén. Tudod, lehetsz őszinte azokban a dolgokban, amelyekben hiszel, és ugyanígy lehetsz őszintén tévedni azokban a dolgokban, amelyekben hiszel. Ha azt tanították neked, amit a "kereszténység" nagy része hisz és tanít, akkor ez a tanulmány sok szempontból kihívás elé fog állítani, és egyszerűen csak azt kérem, hogy őszintén és nyitott elmével olvasd el, és tényleg gondolkodj el azon, amit kérdezek, és a pontokon, amiket fel fogok tenni ezekkel a kérdéseimmel kapcsolatban.

Számos olyan dolog van, ami a Szentírás egészén végigvonul, mégis, amikor felhozod őket vitatémaként, úgy tűnik, hogy a "keresztények" nagy többsége arra van kondicionálva, hogy ellenálljon nekik. Azt tanították nekik, hogy ezeket a dolgokat már nem követelik meg, vagy nem róják ki a "keresztényekre" - amit hajlamosak úgy definiálni, mint valami olyasmit, ami a nem zsidó vagy "pogány" emberekre vonatkozik, akik "hisznek Jézusban". E témák közül a leggyakrabban a 3Mózes 11. és az 5Mózes 14. fejezetében szereplő étkezési törvényeket, a bibliai hetedik napi szombatot (1Mózes 2:1-3, 2Mózes 20:8-11), a 3Mózes 23. fejezetében és a Szentírás más részeiben leírt bibliai ünnepek megünneplését, valamint a "keresztények" által erősen felkarolt népszerű ünnepek eredetét kifogásolják, annak ellenére, hogy olyan szakaszok, mint az 5Mózes 12:29-31, a "nemzetek" vallási szokásainak kisajátításáról szólnak. Ezekre a pontokra szeretnék néhány kérdést feltenni a "keresztényeknek". És ezzel kezdjük is.

A SZOMBAT NAPJA

Meg tudod-e mutatni nekem a Bibliában, hogy hol van a szombat napját másként definiálva, mint a bibliai hét hetedik napja, ahogyan azt az 1Mózes 2:1-3 és a 2Mózes 20:8-11 meghatározza, vagy bármi olyat a Bibliában, ami felhatalmazza a "keresztényeket" arra, hogy újra meghatározzák, mikor vagy mi a szombat napja?

Tudod, ez egy vicces dolog - vagy talán a szomorú valóság. A "keresztények" azért harcolnak, hogy megvédjék annak a becsületét, amit ők "Tízparancsolatnak" neveznek, ami a 2Mózes 20. fejezetében megadott tíz szabály listája. Emlékszem, hogy néhány évvel ezelőtt nagy vita volt egy állami bíróságon kiállított, a "Tízparancsolatnak" szentelt emlékmű miatt, és a "keresztények" felháborodtak, hogy eltávolítsák. Bár a közhiedelem szerint ez a tíz parancsolat a Sínai-hegyen Mózesnek adott táblákra van írva, vitatott, hogy ez a közhiedelem mennyire helytálló. Ennek ellenére tagadhatatlan, hogy a bibliai hetedik napi szombat része ennek a népszerű listának.

Az 1Mózes 2:1-3 nagyon világossá teszi, hogy a szombat a hét hetedik napja, és bibliai értelemben az izraelita kultúrán keresztül a napok napnyugtakor változnak - szemben a modern világi naptár szerinti éjféltől történő napváltással. Mint ilyen, az igazi bibliai szombatnapot úgy tekintik, hogy az a "péntek" este napnyugtától "szombat" este napnyugtáig tart. A 2Mózes 20:8-11 megismétli ezt, ismét kijelentve, hogy a szombatnap a hetedik nap a bibliai ősi izraelita napfelfogás alapján.

Az evangéliumi feljegyzésekben többször is kiemelik a szombat napját, sőt, azt is kijelentik, hogy Jeshua szokásává tette, hogy részt vegyen a zsinagógai összejöveteleken, ahol a Tórát olvasták. Ha belemerülünk az Apostolok Cselekedeteinek könyvébe, amely szintén evangéliumi írás, Lukács evangéliumának folytatásaként, nyolcvanöt szombati napot dokumentálnak, amelyet az első századi mozgalmat vezető apostolok megtartottak. Ezekben az esetekben is kiemeli a zsinagógák meglátogatását, mint szombati szokást, hogy meghallgassák a Tóra felolvasását.

A Zsidókhhoz írt levél 4:9 az utolsó tényleges említése a szombatnak a Szentírásban, és azt mondja, hogy Isten népe számára megmarad a szombat. A Zsidók könyvének tanulmányozása során azt találtam, hogy a hagyományos nézet a könyv megírásának datálásáról tévesnek tűnik. Történelmileg azt mondták, hogy a Zsidók könyve a jeruzsálemi templom Kr. u. 70-ben történt lerombolása előtt íródott, azonban az ezt ártékelő tudósok újabb kutatásai azt találják, hogy a szöveg nyelvezete arra utal, hogy ez a levél az esemény után íródott, az elveszett templom - minden izraelita istentisztelet központja - vizsgálatára. Ha ezt egy olyan szakaszra alkalmazzuk, mint a Zsidókhhoz írt levél 4:9, akkor a szövegkörnyezet valami ilyesmivé válik: "Elpusztíthatják a Templomot, de a Szombatot nem tudják elvenni, az megmarad az időben, és nem lehet elpusztítani." Így sokkal több értelme lenne a szakasznak, egy olyan levélben, amelyet egy első századi zsidó személy írt a héberek közösségének.

Az Ézsaiás 66:22-23 arra utal, hogy A szombatot a millenniumban, egy ezeréves időszakban, a még eljövendő jövőben fogják megtartani. Tudjuk, hogy a millenniumról van szó, mert a szombat megtartásának említését megelőzi az a kijelentés, hogy ez az új ég és az új föld megalapításakor fog megtörténni.

Tehát, hogy összefoglaljuk az eddigieket: A szombat a teremtés hetének hetedik napján jött létre, egyike a "Tízparancsolatnak", Jeshua megtartotta, ahogyan azt az evangéliumok és az apostolok dokumentálják, ahogyan azt az Apostolok Cselekedeteinek könyve dokumentálja, megmarad és nem vehető el Isten népétől, és meg lesz tartva a

millenniumban. Mindezekben egyetlen helyen sincs a Szombat másként definiálva, mint a bibliai hét hetedik napja, ahogyan az a Genézis 2. könyvéből megállapítható. Honnan veszik tehát a "keresztények" azt az elképzelésüket, hogy "a vasárnap az ő szombatjuk" vagy "Jézus az ő szombatjuk" vagy "A szombat eltöröltetett"? Az egyszerű tény az, hogy az egész Bibliában egyetlen olyan kijelentés sincs, amely alátámasztaná a "keresztény" hitet a tényleges szombatnap megtartása ellen, függetlenül attól, hogy milyen megközelítéssel próbálják újra meghatározni, hogy mi az a nap, vagy elavult gyakorlatnak tartják. Ami a szombat napját illeti, a "keresztények" egyszerűen nem tudják a Bibliával alátámasztani a hitüket.

Hadd térjek ki röviden a félig-meddig népszerű "Jézus a mi szombatunk" állításra is. Először is, a Biblia soha nem tesz ilyen kijelentést - a "keresztények" beleolvassák ezt a gondolatot olyan részekbe, amelyek valójában nem azt mondják, amit ők gondolnak. De még ha ez egy igaz állítás is lenne, hogy "Jézus a mi szombatunk", ez azt jelentené, hogy többé nem kell megtartanunk a tényleges szombatnapot? Nézzünk meg néhány olyan részt, ahol a Biblia valóban azt mondja, hogy Jeshua egy bizonyos dolog, és nézzük meg, hová vezet ez minket.

A János 6:35 azt mondja, hogy Jeshua az élet kenyere, és benne nem leszünk éhesek. Ez azt jelenti, hogy hívőként fel kell hagynunk az étkezéssel? A "Jézus a mi szombatunk" logikája szerint a "keresztényeknek" nem kellene tényleges ételt fogyasztaniuk, és kizárólag a "Jézusba vetett hitükre" kellene támaszkodniuk a fizikai táplálékukat illetően. A János 8:12 szerint Jeshua a világ világossága, és Őbenne nincs sötétség. Akkor miért nem szerelik le a "keresztények" az összes lámpatestet az otthonukban, és miért nem deszkázzák be az ablakaikat, vagy miért nem költöznek barlangba? A János 10:7-9 azt mondja, hogy Jeshua az ajtó vagy kapu. Ebből azt a következtetést vonjuk le, hogy az összes ajtót el kell távolítanunk otthonunkból, és egyedül Őbenne kell bízunk, hogy megakadályozzuk a bogarak és a betörők behatolását? Nyilvánvaló, hogy még ha a "Jézus a mi szombatunk" gondolatának lenne is bibliai érdeme, ami nincs, ez nem lenne ok arra, hogy ne tartsuk meg a tényleges bibliai szombatnapot - a bibliai hét hetedik napját, amely "péntek" napnyugtától "szombat" napnyugtáig tart - a parancsolat szerint. Egyszerűen fogalmazva: "Jézus" nem a szombat, és a "vasárnap" nem a szombat; a Biblia szerint egyedül a bibliai hét hetedik napja a szombat.

Jeshua mondta: "A szombat az emberért lett teremtve..." (Márk 2:27). A szombat egyike azoknak az ajándékoknak, amelyeket Teremtőnk adott nekünk, hogy megáldjon minket. Miért ne akarnád megtartani, ha szereted Őt?

AZ ÉTKEZÉSI TÖRVÉNYEK

Tudsz nekem olyan verset mutatni a Bibliában, amely tagadhatatlanul és nyomatékosan kijelenti, hogy a 3Mózes 11. fejezetének étkezési törvényeit megváltoztatták vagy felborították? Nem egy olyan verset, ahol ezt bele kell olvasni - mint ahogyan az ApCsel 10, Márk 7, 1Tim 4:3-

5, Kol 2:16-17, Kol 2:16-17, Róma 14, és a többi versbe is bele kell olvasni, hogy eltörölték az étkezési törvényeket, amikor mindezeknek a részeknek valójában az ellenkezőjét mondja a szövegkörnyezete - hanem egy olyan verset, ami közvetlenül valami világos és félreérthetetlen dolgot mond, mint például: "Az étkezési előírásokat többé nem kell követni". Tudna nekem ilyen egyértelmű kijelentést mondani a Bibliából?

Ez tényleg zavarba ejt, mert ez egészen az egész Bibliában a legelső bűnös cselekedetig nyúlik vissza, amikor valaki olyasmit evett, amire Isten azt mondta, hogy nem szabad enni. Az 1Mózes 2:17-ben az Édenkert közepén bemutatnak nekünk egy fát, amiről Isten azt mondta, hogy nem szabad enni. Keveset tudunk erről a fáról azon kívül, hogy a jó és a rossz tudásának fája a neve, és hogy a gyümölcsének elfogyasztása halált hoz. Amikor azonban átlapozunk az 1Mózes 3. fejezetéhez, az elbeszélés tovább folytatódik, és feltárja, hogy Ádám és Éva a kígyó - akiről a Jelenések 12:9-ben kiderül, hogy Sátán - megtévesztésének áldozatául esett, amikor ettek arról a fáról, amelyről azt mondták nekik, hogy nem szabad enniük.

Az egész oka annak, hogy van Bibliánk, ennek a cselekedetnek köszönhető, hogy olyasmit ettünk, amire Isten azt mondta, hogy ne együnk. Azért van bűn és gonoszság a világban, amelyben élünk, mert valaki megette azt, amiről Isten azt mondta, hogy nem szabad enni. Azért van szükségünk megváltásra, és azért kellett Jeshua-nak meghalnia és feltámadnia, mert megették azt, amit Isten azt mondta, hogy ne együnk. De mindezek ellenére a "keresztények" ragaszkodnak ahhoz, hogy a 3Mózes 11. könyvéből és az 5Mózes 14. könyvéből származó parancsolatok arra vonatkozóan, hogy mit szabad enni és mit nem szabad enni, nem vonatkoznak rájuk. Őszintén azt hiszik, hogy megengedett számukra, hogy olyan dolgokat egyenek, mint a sertéshús, a kagylók és sok más olyan dolog, amire Isten azt mondta, hogy nem szabad enni. És gyakran, amikor felhozod a Teremtés 3. könyvét, allegorizálják azt, és azt állítják, hogy valami mást mond, mint amit szó szerint mond.

Ami még érdekesebb, hogy ezek a parancsolatok, melyek azok az állatok, amelyek tiszták és elfogadhatóak az emberek számára, és melyek azok, amelyek tisztátalanok és nem fogyaszthatók, már az özönvíz előtt ismertek. Az 1Mózes 7. fejezetében olvashatunk a Noénak adott utasításokról a bárkán lévő állatokkal kapcsolatban. Különbséget tesz tiszta és tisztátalan állatok között, és kimondja, hogy a tisztátalan állatokból egyetlen párost vettek volna, de a tiszta állatokból hetet-hetet. Van némi vita arról, hogy ez azt jelentette-e, hogy minden fajtajú tiszta állatból hét vagy tizennégy volt, de ami fontos e tanulmány szempontjából, az az, hogy egyértelmű megkülönböztetés történt, és már az özönvíz előtt is ismert volt, hogy ezek a parancsolatok, amelyek arra vonatkoztak, hogy mely állatok szolgálhatnak táplálékkul és melyek nem, már bevezetésre kerültek.

Ezzel eljutottam azokhoz a részekhez, amelyeket a "keresztények" gyakran használnak arra, hogy azt állítsák, hogy ezek a 3Mózes 11. fejezetében és az 5Mózes 14. fejezetében felvázolt étkezési törvények nem vonatkoznak rájuk. Mindegyik ilyen passzus hosszas tanulmányozást igényelne, és sokukról már írtam bővebb tanításokat arról, hogy

mit is mondanak valójában a szövegekörnyezetükben. De a rövidsége kedvéért itt gyorsan végigmegegyek a gyakran hivatkozott részeken, és elmondom, hogy valójában miről beszélnek a szövegekörnyezetben - és hogy nem adnak engedélyt olyan dolgok fogyasztására, amikről Isten azt mondta, hogy nem szabad enni.

Máté 15, Márk 7: Ebben a két fejezetben, elsősorban a Márk 7:19 egyes Bibliákban való fordítása révén, a "keresztények" azt hiszik, hogy az étkezési törvények felborultak. Ez azonban legalább két fő ponton logikátlan. Először is, ennek a feljegyzésnek a kontextusa egy olyan váddal indult, hogy a kenyérevés anélkül, hogy előtte elvégezték volna a zsidó kézmosási rituálét, bűnös. Erről volt szó, nem pedig arról, hogy elfogadható-e tisztátalan állatok, például sertéshús és kagylók fogyasztása. A második ok az, hogy amikor eljutunk az Apostolok Cselekedetei 10. fejezetéhez, amelyet legközelebb fogunk megvizsgálni, Péter még mindig úgy véli, hogy az étkezési törvényeket be kell tartani - és ez a Péterrel kapcsolatos forgatókönyv legalább tíz évvel a Máté 15-ben és a Márk 7-ben feljegyzett események után történik. Tehát ezeknek a szakaszoknak a kontextusa egyszerűen nem támaszthatja alá a 3Mózes 11. fejezet étkezési törvényeinek eltörlését. Ha egy mélyreható tanulmányt szeretne erről a szakasról, amely részletesebben foglalkozik ezekkel a pontokkal, akkor olvassa el a cikkemet: Jézus tisztává tette a disznókat?

ApCsel 10: Ebben a szakaszban látjuk, hogy Péter transzba esik, ahol egy nagy lepedő látomását látja, amelyen mindenféle állat van, tiszta és tisztátalan egyaránt. Péter többször is elmondja, hogy nem eszik tisztátalan vagy közönséges dolgokat, és Isten azt mondja, hogy ne nevezzük közönségesnek azt, amit tisztává tett. Ez itt az első nyom a kontextushoz, mivel mélyebb tanulmányozás során kiderül, hogy még magában a látomásban sem azt mondta Péternek, hogy olyasmint egyen, mint a disznó vagy a kutya, hanem azt, amit egy ember által létrehozott hagyomány alapján közönségesnek tartanak. Aztán az ApCsel 10:28-ban Péter megadja a látomás tényleges jelentését, hogy nem szabad tisztátalannak neveznünk az embereket egy olyan kontextusban, hogy nem kell "zsidónak" lenni, vér szerint vagy DNS szerint ahhoz, hogy üdvözlünk. Erről szól ez a szakasz, nem pedig a 3Mózes 11. fejezet étkezési törvényeinek hatályon kívül helyezéséről. Ha egy mélyreható tanulmányt szeretne erről a szakasról, amely részletesebben foglalkozik ezekkel a pontokkal, akkor olvassa el a cikkemet: Kelj fel Péter! Őlj és egyél!

1 Timóteus 4:3-5: Ebben a szakaszban a "keresztények" a "minden teremtmény jó, semmit sem szabad megtagadni vagy elutasítani" kifejezést arra használják, hogy azt mondják, hogy szabadon ehetnek bármit, amit akarnak, beleértve azokat a dolgokat is, amikről Isten azt mondta, hogy nem szabad enni. Rámutatnak arra a korábbi kijelentésre is, amely szerint az emberek tartózkodnak az Isten által teremtett ételektől. De ismét csak számos probléma van ezzel a gondolatmenettel a szövegben elhangzottak

alapján. Először is, a szöveg olyan emberekről is beszél, akik megtiltják a házasságot, ami fontos támpontot ad arra, hogy Pál itt egy bizonyos gnosztikus eretnekséggel foglalkozott, amely akkoriban népszerű volt. Ebben a hitben nem a tisztátalan állatok fogyasztásának megtagadása volt a probléma, hanem az Isten által az emberek számára kijelölt tiszta ételek fogyasztásának megtagadása. A szóban forgó fő kifejezés - "Isten által teremtett" - tanulmányozása során az eredeti jelentésében valami olyasmit jelöl, ami az étel céljára lett teremtve. A Tórában, konkrétan a 3Mózes 11. könyvében és az 5Mózes 14. könyvében megtudhatjuk, hogy milyen állatokat teremtettek táplálkozási célra. Továbbá a "semmit sem kell megtagadni" kifejezés nem abban az értelemben használatos, hogy megtagadunk valamit, hanem abban az összefüggésben, hogy ne dobjuk ki a Tóra által bibliailag jóváhagyott jó ételt, és ne pazaroljuk el Isten gondviselését. Ennek további bizonyítéka, hogy vannak olyan állatok, például az aranynyílású béka, amelyeket ha megeszünk, azonnal meghalunk. Tehát nagyon nyilvánvaló, hogy Pál nem arról beszélt, hogy mindenféle és minden állatot meg kell enni. Végül, a szakasz azt mondja, hogy az Isten Igéje által megszentelt dolgokról beszél, és az egyetlen hely, ahol különbséget tesznek arra vonatkozóan, hogy mi az, ami megszentelt ételként és mi nem, ami a húsokat illeti, a 3Mózes 11. és az 5Mózes 14. könyvből származik. Ha egy mélyreható tanulmányt szeretne erről a szakaszcól, amely részletesebben foglalkozik ezekkel a pontokkal, akkor olvassa el a cikkemet: Céllal teremtve

Kolossé 2:16-17: Ezt a részt gyakran használják, mert a "keresztények", ismét figyelmen kívül hagyva a környező kontextust és a konkrét kulturális problémát, amivel foglalkozott, azt hiszik, hogy negatívan beszél a "korábban "Mózes törvényeiben" megparancsolt dolgokról". A Kolossé 2:8 azonban fontos támpontot ad az itt tárgyalt problémára - a filozófia és az üres megtévesztés, az emberek hagyománya és a világ alapelvei szerint, nem pedig a Messiás szerint. Ennek a szakasznak a megfelelő tanulmányozása feltárja, hogy a probléma nem a Bibliának engedelmességekkel és az étkezési törvények, szombatok vagy ünnepek megtartásával volt, amelyeket Isten parancsol nekünk, hanem az akkori hamisításokkal abban a pogány vallásban, amelyből a kolosséi megtérők jöttek. Amikor Pál azt mondta, hogy "ne hagyjátok, hogy bárki ítéletet mondjon rólatok", nem a törvénytisztelő és fanatikus judaistákról beszélt, akik megpróbálják a "keresztényeket" Isten törvényei alá helyezni. Arra bátorította őket, hogy tartsanak ki az új hitük mellett, mert a meg nem tért pogányok kigúnyolták és üldözték őket, amiért nem a római pogány vallás útjait követik. Hiszen a pogány vallásoknak is megvoltak az étkezési és ivási szokásaik, az ünnepeik, az új hónapok ünnepléseik és a szombatjaik. Konstantin néhány évszázaddal későbbi rendeleteiből tudjuk, hogy a Sol Invictus, a Nap napja, amelyet ma "vasárnapnak" nevezünk, az ókori pogány római világban a heti szombat volt. Tehát ez a szakasz is megbukik azon a próbán, hogy érvényes érv legyen az étkezési törvények eltörlése mellett. Egy mélyreható tanulmányt erről a

szakaszról, amely részletesebben foglalkozik ezekkel a pontokkal, elolvashatod a cikkemet: [Az árnyékban élni](#)

Róma 14, 1. Korinthus 8 és 10: Sokan ezeket a részeket is "bizonyítékként" használják, hogy a "keresztényeknek" megengedett az, amit a Tóra szerint nem szabad enni - különösen a Róma 14-ben található részt, mert a 14. versben ez áll: "semmi sem tisztátalan". Ez azonban a görög közös (κοινός) szó, ugyanaz a szó, amelyet az Apostolok Cselekedetei 10-ben használnak, és amelyet közösnek fordítanak - ami egy ember alkotta hagyományra utal, nem pedig Isten parancsolataira a tiszta és tisztátalan állatokkal kapcsolatban. A tisztátalanhoz kapcsolódó görög szó a 3Mózes 11. könyvének étkezési törvényei értelmében az tisztátalan (ἀκάθαρτος). Ez azt mutatja, hogy Pál nem az állatokra vonatkozó parancsolatokra utal, amelyekről azt mondják, hogy nem szabad megenni, és nem azt mondja, hogy "most már elfogadható" a sertések, rágcsálók és kagylók fogyasztása. Továbbá, a mindhárom fejezetben használt nyelvezet elárulja, hogy ugyanazt a kérdést tárgyalják bennük: olyan húst, amelyet a nyilvános piacon adtak el, miután esetleg bálványoknak vagy pogány isteneknek ajánlották fel. Tehát a szövegkörnyezetnek, ismétlem, nincs kapcsolata a 3Mózes 11. parancsolatokkal, és nem ad semmilyen érvényes utalást arra, hogy ezek a parancsolatok semmissé lennének nyilvánítva. A bálványoknak felajánlott húsok kérdésével tovább foglalkozom a cikkemben: [Bálványimádás](#)

Ez elég jól lefedi azokat a passzusokat, amelyeket a "keresztények" arra használnak, hogy alátámasszák az állításukat, hogy megehetik azt, amit Isten azt mondta, hogy nem szabad megenni. Amint láthatod, ezek a szövegek a megfelelő kontextusban nem tartalmazznak érvényes érveket arra vonatkozóan, hogy a 3Mózes 11. könyvében és az 5Mózes 14. könyvében leírt étkezési törvények bármilyen módon érvénytelenítve, visszavonták, elavulttá tették, semmissé tették, eltörölték, eltörölték, visszavonták, megszüntették, megszüntették, eltörölték vagy érvénytelenítették. A jó hermeneutika (a Szentírás helyes megértése) egyik fő szabálya, hogy egy homályos szövegrészletet nem szabad arra használni, hogy felülírjon egy világos parancsolatot. Mégis pontosan ezt teszik a "keresztények" a fenti, az étkezési törvényekkel kapcsolatos passzusokkal. A Szentírás ezen szakaszai közül egyik sem azt mondja, amit a "keresztények" állítanak, és ennek ellenére Isten egyértelmű parancsainak felborítását olvassák bele, hogy mi az étel és mi nem az étel.

Ráadásul az a felfogás, hogy az étkezési törvényeket hatályon kívül helyezték, eredetileg nem a Bibliában található semmire vezethető vissza. Az eredeti római katolikus hit szerint egy Eleutherius nevű római püspök volt az, aki ezt a változtatást végrehajtotta. Ez a férfi posztumusz pápaként szerepelt, ami a katolikus vallás Bibliát módosító szabályai szempontjából alapvető fontosságú, mivel a "Krisztus helytartójának" tekintett pápák rendelkeznek azzal a hatalommal, hogy véglegesen felülbíráljanak egy korábbi bibliai rendeletet. Az Pápai Könyv nevű katolikus feljegyzés szerint ez az Eleutherius kijelentette: "...a köznapi használatban lévő ételek semmilyen fajtáját nem szabad elutasítani, különösen a keresztény hívek által, amennyiben Isten teremtette; feltéve azonban, hogy ésszerű

tápláléknak és az emberi faj számára alkalmasak lennének". Ez azt jelenti, hogy az eredeti "keresztény" nézetet, miszerint elfogadható az olyan tisztátalan dolgok fogyasztása, mint a sertéshús és a kagylók, soha nem a Biblia fenti passzusaiból gondolták, hanem egy katolikus püspöktől, akit jóval a halála után pápának neveztek ki, hogy lényegében istenként kezelhessék, és az ő szavaival bitorolják A Biblia Istenének parancsolatát. Továbbá, még itt is az áll, hogy a kérdéses tárgynak emberi fogyasztásra alkalmasnak kell lennie, és a modern tudományos tanulmányok kimutatták, hogy minden, ami a 3Mózes 11. könyvében tisztátalannak van felsorolva, súlyosan negatív hatással lehet az emberi egészségre. Tehát még ha el is fogadnánk ezt a katolikus vallás által hozott döntést, ma már újabb, a rendelet meghozatalakor nem ismert bizonyítékokkal rendelkezünk arra vonatkozóan, hogy amit Isten azt mondta, hogy nem szabad megenni, az nem ésszerű ételnek és nem alkalmas az emberi faj számára.

Csak jóval később, a történelem során használták a Biblia fenti homályos passzusait arra, hogy alátámasszák azt az elképzelést, hogy a "keresztényeknek" nem kell követniük az étkezési törvényeket. Végül is, különösen a protestáns reformáció felemelkedésével, voltak olyan emberek, akik nem fogadták el, hogy a pápának hatalmuk van arra, hogy megdöntsenek valamit, amit a Szentírás parancsol. Azt is elfogadták azonban, hogy az étkezési törvények már nem érvényesek - miután több száz, sőt jóval több mint ezer éve a "keresztények" olyan dolgokat esznek, mint a sertéshús, és nem vonják magukra Isten érezhető haragját, logikusnak tűnik, hogy úgy gondolják, ennek igazolnia kell az elképzelést ("keresztények" gyakran úgy viselkednek, mintha az, hogy Isten nem sújtja az embereket a bűneik miatt, valahogy egyenlő lenne a törvénytelenységük jóváhagyásával) - így most egy "bibliai" ok kellett nekik, hogy ezt a hitet alátámasszák, mert a katolikus pápák rendelete nem elfogadható azok számára, akik elutasítják a katolikus vallást. És ez az a pont, ahol a fenti szöveghelyeket elkezdtek kiragadni a szöveggörnyezetből, és "bizonyítékként" használni, hogy többé nem kell tartózkodniuk a tisztátalan dolgok fogyasztásától. Pedig, mint már kimutattam, ez egyszerűen nem az igazság.

Gondoljuk végig, hogy mit jelent mindez. Ha "keresztény" vagy, és elfogadod ezt a nézetet, miszerint az étkezési törvények többé nem érvényesek, akkor lényegében a római katolikus vallást és annak pogány pápáinak rendeletét követed - azt, aminek a nem katolikus "kereszténység" lényegében azért alakult ki, hogy elszakadjon tőle. Olyan dolgokat enni, amelyeket a Biblia tisztátalannak nevez, azt jelenti, hogy a katolikus pápákat isteneknek ismerjük el. Hol van ebben a logika?

Ráadásul vannak olyan kijelentések a Szentírásban, amelyek egyértelműen támogatják ezen étkezési törvények követésének folyamatos megbízatását, beleértve az apostoli írásokat, amelyeket a "keresztények" "Újszövetséggé" emlegetnek - egy olyan kifejezés, amely az "Ószövetséggel" együtt úgy tűnik, hogy azért jött létre, hogy támogassa a marcionista és antinomista hiteket, mivel a Bibliát két részre osztotta, az egyiket követjük, a másikat nem. Mindjárt azonban egy másik kérdést fogok feltenni és megválaszolni, amely ugyanennek a teológiának a következetlenségét tárja fel.

A 2Korinthus 6:17 (TLV, kiemelés hozzáadva) azt mondja: "Ezért menjetek ki közülük, és váljatok el, azt mondja ADONAI. Ne érintsetek tisztátalan dolgot. Akkor

befogadlak benneteket." A Római levél 14. versével ellentétben ebben a versben az tisztátalan (ἀκάθαρτος) szót használjuk. Ezt a görög szót használja a Septuaginta is, a héber Szentírás görögre fordítása több száz évvel Jeshua és az apostolok előtt, a 3Mózes 11-ben és az 5Mózes 14-ben. Ezenkívül Pál itt Ézsaiás prófétát idézi. Tehát az itt használt "ne érintsetek tisztátalan dolgot" kijelentésnek a szöveggörnyezetben feltétlenül magában kell foglalnia a 3Mózes 11. és az 5Mózes 14. fejezet étkezési törvényeinek betartását.

Továbbá a Jelenések 18:2 tisztátalan állatokra és tisztátalan madarakra utal. A Biblia egyik spanyol fordítása, a Traducción en Lenguaje Actual (TLA) még azt a kifejezést is tartalmazza, hogy "y no debemos comer", ami azt jelenti: és nem szabad ennünk. A bibliai események időrendje azt sugallja, hogy ez a szakasz valószínűleg szintén egy, a még eljövendő jövőbeni időre utal - sokak szerint az ezredfordulóra, mások szerint röviddel előtte. Hasonlóképpen, Ézsaiás 66-ról általában úgy vélik, hogy az a visszatérő Messiás prófétai leírása, és a 17. versben azok, akik tisztátalan állatokat esznek, azok közé tartoznak, akik "véget érnek" vagy "megsemmisülnek" az Ő haragjában.

Hallottam néhány igazán vad kijelentést "keresztényektől" az évek során. Még azt is mondták nekem, hogy "Jézus" disznóhúst evett. Hol van ez a Bibliában? Sem az evangéliumi feljegyzésekben, sem máshol semmi nem utal arra, hogy bármiben is eltért volna a Tórától, beleértve az étrendet is. Az egyetlen dolog, amiről biztosan tudjuk, hogy Jeshua disznókkal csinálta, az az volt, hogy ördögöket űzött beléjük, és a tengerbe fojtotta őket - és mivel amikor a tömegeket etette, azt az utasítást adta, hogy a maradékot gyűjtsék össze, hogy az étel ne vesszen kárba, ellentmondásosnak tűnik, hogy "elpazarolja az összes ételt" a disznók vízbe fojtásával, ha azokat ételnek tekintette.

Végső soron az étkezési tilalmak egészen az Édenkertig nyúlnak vissza, a tiszta és tisztátalan állatok megkülönböztetésére vonatkozó parancsolatok már az özönvíz előtt ismertek, a Bibliában semmi sem támasztja alá azt az elképzelést, hogy ezeket a parancsolatokat hatályon kívül helyezték volna, jó jelek utalnak arra, hogy ezeket az étkezési szabályokat az apostolok is betartották, úgy tűnik, hogy az ezredfordulón is be fogják tartani, és egyértelműnek tűnik, hogy Jeshua és az összes apostol továbbra is betartotta őket. Emellett a tiszta állatok fogyasztásának pozitív egészségügyi hatásairól és a tisztátalan állatok fogyasztásának negatív egészségügyi hatásairól ismert kutatások azt sugallják, hogy ezek a parancsolatok is Isten egyik ajándéka számunkra. Ismét egy olyan kérdéssel állunk szemben, amelyre a "keresztények" nem tudnak választ adni, és ez azt mutatja, hogy teljesen téves a hitük az étkezési törvényekkel kapcsolatban, mert a Bibliában semmi olyan nincs, ami a megfelelő kontextusban valóban azt mondaná, hogy most már szabad tisztátalan dolgokat ennünk.

ISTEN SZENT NAPJAI

Tudsz nekem mutatni egy egyértelmű kijelentést a Bibliából, ahol azt mondja, hogy a "keresztényeknek" nem kell megünnepelniük a 2Mózes 23. könyvében, 3Mózes 23. könyvében, 4Mózes 28-29. könyvében és

5Mózes 16. könyvében leírt ünnepeket, annak ellenére, hogy Jeshua ünnepelte őket, Pál apostol beszélt a megtartásuk fontosságáról, és világos jelzések vannak Ezékiel és Zakariás próféták által, hogy mind a tavaszi páska-, mind az őszi sátoros időszakot meg fogják tartani az ezredfordulón?

Beszéljünk a bibliai szent napokról: Húsvét, kovásztalan kenyerek, első gyümölcsök, pünkösd, harsonák, engesztelés és sátoros ünnepek. Valóban, a Purimot és a Hanukát is bevonhatjuk ebbe a beszélgetésbe, hiszen ezek is bibliai ünnepek, és bár a Tórában nincsenek bevezetve, de látunk arra utaló jeleket, hogy Jeshua mindkettőt ünnepelte (Purim a János 5:1-ben, Hanuka a 10:22-23-ban), és a Tóra azt parancsolja nekünk, hogy "a Mózeshez hasonló prófétát" (5Mózes 18:15-19), azaz Jeshuát (ApCsel 3:22-26, 7:37), sémát (hallgassuk, kövessük, engedelmeskedjünk). Az 1 János 2:6 azt is elmondja, hogy egy valódi hívőnek úgy kell járnia, ahogyan Jeshua járt. Ez azt jelentené, hogy az ünnepek és ünnepek megünneplését, amelyeket Jeshua az evangéliumokban látunk megtartani, nekünk ma is meg kellene ünnepelnünk, ha valóban az Ő követői vagyunk, és hogy ezt tenni szintén parancsolat (ismét Mózes 18:15-19).

Mégis sok "keresztény" ellenzi ezeknek a napoknak az ünneplését, "zsidó ünnepeknek" nevezve őket, és azt mondják - ahogyan azt láttam, hogy ezt az üzenetet írva kijelentették -, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a korai hívők az első században ezeket az ünnepeket és fesztiválnapokat parancsként tartották volna. Az ilyen kijelentések teljesen abszurdak, amint látni fogjuk. Először is, ezeket az ünnepeket a Biblia leggyakrabban használt angol fordításaiban többször is "Az Úr ünnepeinek" nevezik - míg a messianisztikusabb vagy héber fordítások olyan kifejezéseket használhatnak, mint "ADONAI ünnepei" vagy "Jahve ünnepei". Ez nagyon világosan elmondja nekünk, hogy ezek nem "zsidó" vagy semmilyen módon nem kizárólag a "zsidókra" vonatkoznak. Valójában az olyan szakaszok, mint a 2Mózes 12:49, a 4Mózes 15:16 és a Prédikátor 12:13, különösen az olyan héber fordításokból, mint az Életfa változat és a Teljes zsidó Biblia, azt mondják nekünk, hogy ugyanaz a Tóra vonatkozik az őshonos izraelitákra és mindenkire, aki a pogány nemzetek közül belép a szövetségbe, és hogy a Tóra követése az egész emberiségre vonatkozik, és erről szól az emberlét.

Ami azt az állítást illeti, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a legkorábbi hívők az első században ünnepelték volna ezeket az ünnepeket, ez egyszerűen nem igaz. Már csak a Bibliában is látunk bizonyítékot az ellenkezőjére. Az evangéliumi feljegyzésekben végig találkozunk olyan kijelentésekkel, amelyek szerint Jeshua és közvetlen követői Jeruzsálembe mentek, hogy megünnepeljék ezeket az ünnepeket a templomban. Tagadhatatlan, hogy a páskaünnepet a hozzá kapcsolódó kovásztalan kenyerek hetével és az első gyümölcsök napjával együtt akkor ünnepelték, amikor Jeshua megfeszítettett és feltámadt. A szukkot ünnepét is egyértelműen megemlítik, a hagyományos vízivó szertartásra való utalással együtt (János 7:37-38), ahogyan azt Jeshua és követői megtartották. Mivel látjuk, hogy Jeshua megtartotta ezeket az ünnepeket, és János apostol azt mondta, hogy ha követjük Jeshuát, úgy kell járunk, ahogyan Ő járt (1János 2:6), akkor az apostoli tekintély alapján alapértelmezés szerint kötelesek vagyunk megtartani az ünnepeket - a "kell" nem olyan szó, amely azt jelzi, hogy valami "választható". Elképesztő,

hogy a "keresztények" milyen gyakran akarnak ragaszkodni ahhoz, hogy hitet építsenek arra, amit nem tettek világossá, ahogyan az étkezési törvényekkel teszik, és nem hajlandóak meglátni azt, ami világossá vált, mint például a megbízást, hogy kövessük Messiásunk példáját.

Az Apostolok Cselekedetei 2:1-ben ez áll: "Amikor eljött Sávuo napja, mindnyájan egy helyen voltak együtt". Ezek nem "keresztény" antinómiások voltak, akik véletlenül éppen Jeruzsálemben voltak ugyanazon a napon, amikor "a zsidók" ünnepelték "az ő ünnepüket". Azért gyűltek ott össze, mert ők is ünnepelték az ünnepet. Nem véletlen, hogy ezt a napot választották a Lélek kiárasztására, mivel a Sávuo (más néven Pünkösöd) ünnepe a Tóra adását ünnepli a Sínai-hegyen, és az Ezékiel 36:27 azt mondja nekünk, hogy amikor a Lélek az új szövetség alatt adatik, a befogadó arra lesz KÉRVE, hogy Isten törvényei, a Tóra szerint járjon.

Az ApCsel 18:21 - legalábbis néhány fordításban, amelyek közé tartozik a King James Version, a BRG Biblia, a Darby fordítás, a Good News Version, a Jubilee Bible, a New Matthew Bible, a Revised Geneva Translation, a World English Bible, a Wycliffe Bible és a Young's Literal Translation - azt mutatja, hogy Pál kifejezi nagy vágyát, hogy Jeruzsálemben legyen az egyik ünnepnapon. Széles körben úgy vélik, hogy ez is a Shavuot (vagy Pünkösöd) ünnepére utal.

Az 1Korinthus 5:7-8-ban Pál a páska ünnepére és a kovásztalan kenyerek hetére utal. Ebben a szakaszban ezt a kijelentést teszi: "tartsuk meg tehát az ünnepet". Annak érdekében, hogy a "keresztények", akik ellenzik, hogy megtegyünk néhányat ezek közül a dolgok közül, amikre a Szentírás egész tanácsa szerint felszólítanak minket, hogy igazolják az ünnepek megtartása elleni meggyőződésüket, vagy hogy az ünnepek fakultatívak, de nem szükségesek, valami mást kell jelentsen ez a kijelentés, mint amit a szó szerinti olvasata mutatna. Allegorizálniuk kell Pál szavait itt, és azt kell mondaniuk - annak ellenére, hogy saját tanúsága szerint hitt A Tórában, és soha nem ellenezte azt (ApCsel 24:14, 25:8) -, hogy a páskaünnepet csupán "egy szellemi elv analógiájaként" használta. De ennek egyszerűen nincs értelme Pál egész tanítása és számos olyan kijelentése mellett, amelyekkel egyértelműen kiállt a Tórához való ragaszkodás mellett, és kifejezte az ünnepek megtartásának vágyát.

Aztán ott vannak az ünnepekre való utalások a millenniumban. Ezékiel 40-48. fejezete egy jövőbeli jeruzsálemi templomot ír le, amelyet sok tudós a millenniumi templomnak tekint. Az Ezékiel 45:21-25-ben a próféta leírja, hogy ebben a millenniumi templomban a páska ünnepét az első hónapban fogják megtartani, majd utal egy ünnepre a hetedik hónapban, ami egyértelműen a Szukkot (Sátán) őszi ünnepéhez kapcsolódó ünnepekre utal. A Zakariás 14:16-19 továbbá leírja, hogy a millenniumban minden nemzet megünnepli a Szukkot ünnepét, azzal a büntetéssel együtt, hogy nem kap esőt az a nemzet, amelyik nem tartja meg.

Tehát itt is van egy tanúságtétel az egész Szentíráson keresztül olyan ünnepekről, amelyeket a Biblia nagyon korai szakaszában (legalábbis a 2Mózes 23-ig visszamenőleg) kezdeményeztek, amelyeket Jeshua és korai követői megtartottak, amelyeket Pál apostol

írásaiban népszerűsítették, és amelyeket az ezredfordulón is megtartanak majd, és sehol a Bibliában nincs arra utaló jel, hogy valaha is hatályon kívül helyezték vagy "fakultatívnak, nem szükségesnek" ítélték volna őket. A népszerű "keresztény" teológia ismét kudarcot vall, és nem tud válaszolni egy fontos kérdésre a hitével és azzal kapcsolatban, ahogyan a Bibliához közelít. Egyszerűen nem tudják megmutatni, hogy a Biblia hol mondja azt, hogy nem kell megünnepelni ezeket a szent napokat, amelyeket a saját Messiásuk, akit állítólag követnek, megtartott, és amelyek megtartására a Biblia kötelez minket.

NÉPSZERŰ ÜNNEPEK

Tudod-e igazolni, kizárólag a Bibliára támaszkodva, a karácsony, a húsvét és a halloween ünneplését, mint elfogadható "keresztény" gyakorlatot?

Most a mai világ legnépszerűbb ünnepeire fordítjuk figyelmünket, amelyeket a "keresztények" ugyanúgy szeretnek a "templomukban", mint a világi társadalom többi részében. A fenti kérdést különböző formában tettem fel időnként, gyakran csak az egyik ilyen ünnepre összpontosítva. A válasz általában a nyilvánvaló: "Nem". Ezt a "nem"-et azonban gyakran követi a következő: "de..." Ezt aztán valamilyen "ok" követi, amiről úgy gondolják, hogy ezeket az ünnepeket mindenképpen meg kell ünnepelniük. Nem kértem "okot" vagy "kifogást", egyszerűen csak megkérdeztem, hogy tudják-e igazolni ezeket az ünnepeket kizárólag a Bibliával, és mindannyian elismerik, hogy nem tudják.

Nos, az, hogy nem tudjuk ezeket az ünnepeket pusztán a Bibliával igazolni, önmagában nem elegendő annak eldöntéséhez, hogy meg kell-e ünnepelnünk őket vagy sem. Bizonyára sok olyan dolog van, ami nincs a Bibliában, és ezért nem lehet a Szentírással alátámasztani, ami ugyanakkor semmilyen módon nem helytelen vagy bűnös. De ahhoz, hogy egyáltalán elkezdhessük megvitatni, hogy meg kell-e ünnepelnünk ezeket a népszerű ünnepeket, először is fel kell ismernünk, hogy nem bibliaiak. Ha valami nem szerepel a Bibliában, és az a gonoszsággal vagy más vallással van kapcsolatban, másrészt, akkor nyilvánvalóan nem szabad ezt tennünk.

Az egyszerű tény az, hogy a karácsony, a húsvét és a halloween a római katolikus vallás alkotásai, a bálványimádás nagyobb testének részeként. A római katolicizmus megfelel a pogány (politeista, vagy "sok isten") vallás minden kritériumának. Először is ott van a "szentek" kezelése ebben a vallásban. Akárcsak a pogány vallás istenei, különösen a hozzá legközelebb álló görög-római panteon istenei, a katolikus "szentek" a következő öt jellemzővel rendelkeznek:

1. Vannak róluk elnevezett templomok vagy katedrálisok.
2. Szobrokat állítanak róluk, különösen ezekben a templomokban vagy katedrálisokban.
3. Ünnepnapokat jelölnek ki róluk.

4. A vallás követői imádkoznak hozzájuk, és áldozatokat mutatnak be a nevükben.
5. "Védőszentekként" tekintélyes pozíciókat kapnak.

Ugyanezeket a tulajdonságokat látjuk más pogány vallások alacsonyabb rendű isteneinél is, és a római katolicizmusban pontosan ezek a "szentek" - a vallás alacsonyabb rendű istenei. "Jézust" főistenként kezelik, a "szentek" pedig az alacsonyabb istenek pozícióját töltik be. Ez az az alap, amelyre a karácsonyt, a húsvétot és a halloweent létrehozták. Valójában a Halloween egy része a katolikus hagyományban a "Mindenszentek napjához" kapcsolódik - ez az ünnep az összes "szent" tiszteletének szentelt ünnep.

A katolikus "szentekkel" kapcsolatos bálványimádáson kívül ott van még a fent említett ügy, hogy az élő pápát "Krisztus helytartójának" tekintik, ahol ezt az embert "Jézus" egyfajta reinkarnációjának tekintik. Lényegében, bárki is legyen az élő pápa, úgy tekintik, hogy "Jézus", és ugyanolyan tekintélye van, mint Istennek, még a Szentírás megváltoztatásáig. Ismétlem, valójában innen ered az étkezési törvények megváltoztatása. A "Krisztus helytartója" eszméje az uralkodó ember istenítése, ahogyan a Római Birodalomban a császárimádat és Egyiptom fáraói voltak. Amint azt az étkezési törvények tárgyalásakor már említettem, ha olyan ünnepeket ünnepelsz, mint a karácsony, a húsvét és a halloween - vagy a "szentek" tiszteletére rendezett ünnepeket, mint a "Szent" Patrik-nap vagy a "Szent" Valentin-nap -, akkor nyíltan isteneknek ismered el a pápákat és most már az összes istenített katolikus "szentet" is. Ezt őszinte Biblia-hívóként tenni egyáltalán nincs értelme. Ha szeretnél részletesebben megismerkedni ezen ünnepek és a pogány római katolikus vallás kapcsolatával, ajánlom cikkeimet: A karácsony pogány? és A Halloween keresztény eredete?

Ráadásul mindhárom ünnep olyan ünnepek hatásait mutatja, amelyek a római katolicizmuson kívüli pogány vallásokból származó ünnepekből származnak. Van némi vita arról, hogy ezek az ünnepek befolyásolták-e ezeket a katolikus ünnepeket az eredetét, vagy csak sok hagyományt vittek át ezekbe, és ez a vita kívül esik ennek az üzenetnek a keretein. Ezzel együtt a karácsony, ahogyan ma ünnepeljük, hatással van a régi római Saturnalia fesztiválra, amelyet Szaturnusz isten tiszteletére tartottak, és a régi északi Yule fesztiválra, amelyet a wicca valláson keresztül ma is ünnepelnek. Ezen túlmenően a Mikulás figurájának története a jelek szerint a régi északi Odin istenre vezethető vissza, aki szintén fontos szerepet játszik a modern wicca istentiszteletben. A húsvét a régi ünnep hatására a teuton tavaszi termékenységistennőre, Eostre-ra vezethető vissza. A halloween, amelyről nem is értem, hogy a "keresztények" hogyan gondolják, hogy elfogadható a hitgyakorlatukban, köztudottan a régi kelta druida Samhain (ejtsd: sow-in) fesztiválhoz kapcsolódik.

Mindez a történelem jól dokumentált. Bibliai szótárakban, bibliai lexikonokban, világi lexikonokban és sokféle tudományos forrásban ellenőrizhető. Számos könyv is megjelent a wicca vallást gyakorló boszorkányok által, akik közül néhányan doktori címmel rendelkeznek, és egyetemi szinten tanítják ezeket a történeteket wicca szemszögből, és amelyek arról szólnak, hogy a karácsony, a húsvét és a halloween milyen kapcsolatban áll a boszorkányvallásokkal. És emlékeztetőül: a Bibliában nem találjuk ezen ünnepek egyikét

sem népszerűsítve vagy akár csak megemlítve. Abban az időben nem léteztek; nem bibliai ünnepek.

Az 5Mózes 12:29-31 nagyon világosan kimondja, hogy nem szabad a nemzetek vallási szokásait magunkévá tenni, és "átváltoztatni" őket Isten imádatának cselekedeteivé - és ebbe beletartoznak a pogány vallásokkal kapcsolatos vallási ünnepek is. Más szakaszok, például az 5Mózes 18:9-12 és 20:17-18 hasonló figyelmeztetést tartalmaznak. Ez azt jelentené, hogy amellet, hogy ezek az ünnepek nem a Bibliából származnak, és más vallásokhoz kapcsolódnak, ami több mint elég ok kellene, hogy legyen arra, hogy kerüljük őket, az ünneplésük bűn lenne - mivel az 1János 3:4 szerint a bűn a Tóra megszegése, és az 5Mózes könyvének ezen szakaszai a Tórában adott parancsolatok. Bármilyen nehéz is az agyamosott "keresztény" elme számára felfogni, a karácsony, a húsvét és a halloween ünneplése szó szerint Isten elleni bűnnek tűnik.

Amint azt az előző, a bibliai ünnepekre vonatkozó részben említettük, a Bibliában számos ünnepet találunk. A Tórában összesen hét ünnep van megadva, és két másik, az Eszter könyvében szereplő Purim és a János evangéliumában említett Hanuka, összesen kilenc bibliai szent nap. Mivel a bibliai ünnepek közül több nyolcnapos, ha ezeket összeadjuk, összesen körülbelül 30 napot kapunk. Mivel a karácsony, a húsvét és a halloween egy-egy nap, ez azt jelenti, hogy Isten háromszor annyi szent napot és tízszer annyi tényleges ünnepet adott nekünk, mint amennyit a világ a pogány vallásokhoz kapcsolódó ünnepeken keresztül ad nekünk - nem utolsósorban a pogány római katolikus vallás.

Ráadásul a bibliai szent napok mindegyike prófétai kapcsolatban áll a mi Messiásunk, Jeshua életével. Minden bizonyíték arra mutat, hogy az Ő születése az őszi sátoros ünnepen történt. Keresztre feszítése a pészahkor történt, a sírban szenvedett a kovásztalan kenyerek hetének kezdetén, és az első gyümölcsök napján támadt fel. A Lélek kiáradása akkor történt, amikor követői Sávuoatot (Pünkösöd napját) ünnepelték. Sok végidők prófétai teoretikusa úgy véli, hogy az Ő visszatérése a "végső trombitálással" összefüggésben történik majd, amely a Sófárfúvások napján (Jom Teruah, a Harsonák Ünnepe) történik, és a logikus következtetés az lenne, hogy az Ítélet Napja egybeesik Jom Kippurral - az Engesztelés Napjával. A Purim ünnepet Eszter könyve vezette be, ahol a héber nép nemzetségét megőrizték a megsemmisüléstől - ami kritikus jelentőségű a Messiás életében. A Hanuka pedig, amelyet a Fények ünnepének is neveznek, körülbelül akkorra eshetett, amikor Mária megfogant A Lélekkel a Világ Világ Világosságával, kilenc hónappal azelőtt, hogy Ő ősszel, Szukkotkor megszületett.

Ez tehát egy másik nagyon fontos kérdést vet fel a "keresztények" számára: Miért a viláért akarsz megünnepelni három olyan ünnepet, amelyeknek semmi közük a Bibliához, hanem pogány vallásokhoz kapcsolódnak, beleértve és különösen a pogány római katolikus egyházat, és nem ünnepeled a Biblia szent napjait, amelyeket mindenki ünnepelt, aki a Bibliát írta, és maga a Messiásunk is, és amelyek prófétai módon kapcsolódnak Jeshua, a Messiásunk életéhez, munkájához és szolgálatához?

Nem az a legésszerűbb, ha azt tesszük, ami a Bibliában van és prófétai jelentőséggel bír - ahelyett, ami nincs a Bibliában, de a boszorkánysággal, a pogány vallással és a bálványimádással kapcsolatos?

"EZ ÓSZÖVETSÉGI"

"NEM VAGYUNK A TÖRVÉNY ALATT"

Ha valóban azt hiszed, hogy "nem az Ószövetség alatt vagy" - ahogyan gyakran mondod -, akkor miért keresed állandóan azokat az "ószövetségi" részeket, amelyek áldásokról, ígéretekről vagy inspirációról szólnak, és követeled őket az életedre?

Ez az utolsó kérdés egy kicsit más, mint a többi, mégis nagyon fontos kérdés. El sem tudom mondani, hányszor hallottam már, hogy egy "keresztény" az 5Mózes 28:3-13-at valamiféle mantraként vagy varázsigeként zengte, és úgy "követelte" ezeket az áldásokat az életére, mintha valamiféle joguk lenne hozzájuk. De nem így van. Ha elolvasod a fejezet első két versét, akkor nagyon világossá válik, hogy ezek az áldások csak azokat illetik meg, akik a Tóra szerint élnek. Ha továbbmegyünk az áldásokon túl, a fejezet további része azoknak szól, akik elutasítják a Tórát, és ez az átkok sokkal hosszabb listája.

Láttam egy szokásos antinomista "keresztényt", aki negatívan beszélt a bibliai ünnepekről, különösen Jom Kipurról - az engesztelés napjáról -, mivel ezen a legszentebb napon írtam e cikk első vázlatát. Az volt a panasza, hogy szerinte nem kell "megvárjunk" egy bizonyos napot ahhoz, hogy áldásban részesüljünk. Részben igaza volt. Nyilvánvaló, hogy Isten minden nap megáldhat minket, ha az Ő Tórájának engedelmességgel élünk. Az ünnepek azonban kijelölt időpontok, és mint ilyenek, logikus lenne arra következtetni, hogy vannak bizonyos áldások, amelyeket csak akkor kaphatunk meg, ha bibliai módon megtartjuk őket. Hogy egy jó hasonlatot mondjak, a fizikai egészségedet minden nap megőrizheted, de az egészségedre vonatkozó egyedi ellátást csak az orvostól kaphatod meg a megbeszélte időpontban.

Engem azonban nem az aggasztott leginkább, hogy az ünnepeket támogató prédikátornak esetleg rossz teológiája van az áldásokkal kapcsolatban, vagy akár az, hogy manapság egyesek az ünnepeket adománygyűjtő trükkökként használják - vannak olyanok, akik ma félremagyarázzák a Szentírást, amikor azt mondják, hogy az ünnepeken adott adományok pénznek számítanak, és ha ezt a pénzt az ő "szolgálatuknak" adod, akkor az áldások valamilyen véletlenszerű listáját kaphatod meg. Ami igazán nyugtalanított, hogy az a személy, aki ezeket a dolgokat mondja, nyíltan antinomista, különösen, ha olyan dolgokról van szó, mint az étkezési törvények, a szombat, az ünnepnapok és más hasonló dolgok. Látod, ahelyett, hogy azon aggódnánk, hogy valakinek az Ünnepek megtartásával kapcsolatos áldásokról szóló konkrét hite érvényes-e vagy sem, arra a tényre kellene összpontosítania, hogy bibliai szempontból az illető az 5Mózes 28-ban, a 15. verssel

kezdődően meghatározott átok alatt van, amely azokat sújtja, akik elutasítják a Tóra életmódját, amely Jeshua valódi követéséből fakad.

A "kereszténység" hajlamos azt tanítani, hogy a "keresztények" "nem az "Ószövetség", nem a törvény alatt vannak", de aztán belemerészkednek a Bibliának ugyanebbe a részébe, és amikor látnak valamit, ami áldásról vagy Isten valamilyen ígéretéről beszél, vagy valamilyen módon inspiráló, akkor elfogadják azt, és azt állítják, hogy ez az ő életükre vonatkozik. A Bibliának ezzel a megközelítésével óriási probléma van. Ugyanazok a könyvek a Bibliában, amelyekből ezeket a dolgokat merítik, a Tórának való engedelmességre is tanítanak. Hadd mutassak néhány példát.

Dicsőítelek Téged, mert csodálatos, csodálatosan teremtett vagyok!
Csodálatosak a Te műveid - és ezt a lelkem nagyon jól tudja.
-Zsoltárok 139:14 (TLV)

Ez egy népszerű és gyakran idézett szakasz. De a Zsoltárokból van megírva, ami "ószövetségi". Ráadásul a Zsoltárokból olyan kijelentések vannak a Tóra engedelmességéről, hogy ha azt akarjuk állítani, hogy ez a vers a mi életünkre vonatkozik, akkor vagy el kell fogadnunk, hogy a Tóra engedelmességéről szóló kijelentések a mi életünkre is vonatkoznak, vagy ki kell találnunk valami bizarr teológiát, ami lehetővé teszi számunkra, hogy más dolgokat elutasítsunk a Zsoltárokból. Gondoljunk csak a következőkre:

Boldog az, aki nem jár a gonoszok tanácsára, nem áll a bűnösök útjára, és nem ül a gúnyolódók székében.
Hanem az ő öröme ADONAI Tórájában van, és az Ő Tóráján elmélkedik éjjel-nappal.
-Zsoltárok 1:1-2 (TLV)

Örömmel teszem a te akaratodat, én Istenem. Igen, a Te Tórád van a lényemben.
-Zsoltár 40:9 (TLV)

Boldogok, akiknek az útja feddhetetlen, akik Adonai Tórájában járnak.
-Zsoltár 119:1 (TLV)

A te igazságod igazságosság örökké, és a te Tórád igazság.
-Zsoltár 119:142 (TLV)

Nagy békességük van azoknak, akik szeretik a Te Tórádat, és semmi sem készíteti őket botlásra.
-Zsoltár 119:165 (TLV)

A zsoltárok mindezen szakaszai arról szólnak, hogy Isten Tóráját kövessük és aszerint éljünk. Hogyan igazolhatja tehát valaki, hogy a zsoltárokból előhúzott egy verset arról, hogy "félelmetes és csodálatos teremtés", miközben elutasítja a Tórát? Ez ellentmondásos és képmutató. Nézzünk egy másikat.

"Mert ismerem a terveket, amelyeket veletek tervezek - jelenti ki ADONAI -,
"terveket, amelyek szerencsét hoznak, és nem szerencsétlenséget - hogy jövőt és
reményt adjak nektek".
-Jeremiás 29:11 (TLV)

Ismét egy népszerű és gyakran idézett vers az "Ószövetségből". De mit mond még Jeremiás próféta?

Halld meg, óh föld! Íme, katasztrófát hozok erre a népre - cselszövéseik gyümölcse -,
mert nem hallgattak szavaimra, és elutasították Tórámat.
-Jeremiás 6:19 (TLV)

"De ez az a szövetség, amelyet azok után a napok után Izrael házával kötök" -ez
Adonai kijelentése- "beléjük helyezem Tórámat. Igen, a szívükbe írom azt. Én leszek
az Istenük, és ők az én népem lesznek."
-Jeremiás 31:32 (TLV)

"Nem lettek bűnbánóvá mind a mai napig, nem féltek, és nem jártak Tórámban,
törvényeimben, amelyeket előttetek és atyáitok előtt állítottam."
-Jeremiás 44:10 (TLV)

Ismét azt látjuk, hogy ugyanaz a Könyv, amelyik az "inspiráló verset" adta nekünk,
azt is mondja, hogy a Tóra szerint kell élnünk. Csináljunk még egyet, de ezúttal forduljunk a
Példabeszédek könyvéhez, amely tele van inspiráló részekkel.

Bízzatok ADONAI-ban teljes szívetekből, ne támaszkodjatok a saját értelmetekre.
-Példabeszédek 3:5 (TLV)

Boldog az az ember, aki bölcsességet talál, és boldog az, aki értelmet nyer.
-Példabeszédek 3:13 (TLV)

Az igazak útja olyan, mint a hajnal fénye, amely egyre fényesebben ragyog, amíg a
teljes nap fel nem kel.
-Példabeszédek 4:18 (TLV)

Mert a bölcsesség jobb, mint az ékszerek, semmi, amire vágysz, nem hasonlítható
hozzá.
- Példabeszédek 8:11 (TLV)

ADONAI félelme a bölcsesség kezdete, és a Szent ismerete a megértés.
- Példabeszédek 9:10 (TLV)

ADONAI félelme életre vezet, és akiben megvan, az megelégedetten, ártalomtól
érintetlenül pihen.
-Példabeszédek 19:23 (TLV)

Ezek mind nagyszerű kijelentések, de csak akkor, ha a teljes bibliai hitgyakorlat
szerint élünk. Mit mondanak a Példabeszédek a Tóra megtartásáról?

Mert a micva lámpás, a Tóra világosság, és a javító fegyelem az élet útja, amely megóv az erkölcstelen asszonytól, az önfejű feleség sima nyelvétől.

- Példabeszédek 6:22-23 (TLV)

Akik elhagyják a Tórát, dicsérik a gonoszokat, de akik megtartják a Tórát, felbuzdítják őket.

-Példabeszédek 28:4 (TLV)

Aki elfordítja a fülét a Tóra hallásától - még az imája is utálatos.

-Példabeszédek 28:9 (TLV)

Ahol nincs isteni látás, ott az emberek elvetik a fékezést, de áldott az, aki megtartja a Tórát.

-Példabeszédek 29:18 (TLV)

Különösen ez az utolsó elég érdekes, mivel nagyon sokszor hallottam már, hogy a modern "keresztény" prédikátorok ennek az igeversnek az első felét használják inspirációs forrásként, amikor a gyülekezetüket valamilyen "egyházi vízió" felé akarják vezetni, de teljesen figyelmen kívül hagyják és meg sem merik említeni az utolsó részt, amely arról beszél, hogy az áldás a Tóra megtartása által jön - ami azt jelenti, hogy a vízió, amiről az igevers beszél, a Tóra megtartása, nem pedig a legújabb világi ötlet, amivel egy "egyház" rendelkezik és amire pénzt kell gyűjteni. Figyeljétek meg azt is, hogy ha elfordítjátok a fületeket a Tóra hallásától, még az imáitok is utálatosak Isten előtt.

Egyszerűen nem tudod megkerülni azt a tényt, hogy a Biblia minden egyes könyvét olyan emberek írták, akik Isten törvényeit, a Tórát követték, és azok szerint éltek, és olyan kijelentéseket tartalmaznak, amelyek támogatják az ezeknek való folyamatos engedelmességet. Ez magában foglalja az egész "Újszövetséget" is. Az evangéliumok tele vannak Messiásunk Tóra-pozitív kijelentéseivel, amelyek közül nem utolsósorban a következők: "Ha szeretsz engem, tartsd meg parancsolataimat" (János 14:15). A legtöbb embernek a "kereszténység" alatt azt tanítják, hogy legalább Pál levelei "bizonyítékot" nyújtanak arra, hogy nem kell követnünk a Tórát, de Pál már foglalkozott ezzel. A Cselekedetek könyvében Pált Jeruzsálemben letartóztatták, és vádat emeltek ellene, az egyik fő vádpont az volt, hogy azt tanította az embereknek, hogy nem kell követniük a Tórát - pontosan ugyanazt, amit a "keresztények" Pál leveleivel állítanak. Azzal védekezett, hogy mindent elhitt, ami a Tórában és a prófétákban meg van írva (ApCsel 24:14), és hogy egyszer sem sértette meg a Tórát (ApCsel 25:8). A Róma 2:13-ban (TLV), a sok Tóra-pozitív kijelentés egyikében Pál azt mondta: "Mert nem a Tóra hallgatói azok, akik Isten előtt igazak, hanem a Tóra cselekvői azok, akik megigazulnak".

A "nem a törvény alatt" kijelentés, amelyet a "keresztények" gyakran használnak, a Róma 6:14-15-ből és a Galata 5:18-ból származik. A Római levélben a szakasz azzal kezdődik, hogy "a bűn [a Tóra megszegése, 1Jn 3:4] nem lesz úr rajtunk", és azzal zárul, hogy kigúnyolja azt a gondolatot, hogy a "nem a törvény alatt" kijelentés miatt kellene vétkeznünk [megszegni a Tórát]. A Galata levélben a kijelentés előtt ez áll: "ha a Lélek vezet titeket", és az Ezékiel 36:27 azt mondja, hogy a Lélekkel való beteljesedés és a Lélek általi vezetés ÖSZTÖNTETI a Hívót, hogy Isten törvénye, a Tóra szerint járjon. Ezen felül Pál -

különösen a Római levélben - számos olyan kijelentést tett a leveleiben, amelyek tagadhatatlanul a Tóra szerint való életet támogatják (lásd Róma 2:13, 18-20, 25-29, 3:20-21, 31, 6:16, 7:7, 12, 22, 8:7 és 13:10), az ünnepek megtartását (1Korinthus 5:7-8), és az étkezési törvények betartását (2Korinthus 6:17). A Szentírás feljegyzései azt mutatják, hogy Pál megtartotta a szombatot, ünnepelte az ünnepeket, és bibliai szempontból tiszta étrendet követett, és azt mondta követőinek, hogy ugyanezt tegyék, nem pedig azt, hogy ezek ellen tanított. A "nem a törvény alatt" kifejezést a "keresztények" egyértelműen kiragadják a szövegek környezetéből, és egyszerűen nem azt jelenti, amit ők gondolnak.

Megnézhetjük János apostolt is, aki azt mondta, hogy aki azt állítja, hogy ismeri Istent, de nem tartja meg a parancsolatait [a Tórát], az hazug, és az igazság nincs benne (1Jn 2:4), a bűnt úgy határozta meg, mint a Tóra megszegését, megsértését, áthágását (1Jn 3:4), és azt mondta, hogy a szentek azok, akik egyszerre követik Isten parancsolatait [a Tórát] és a Jeshua hitét [az evangéliumot] (Jelenések 12:17, 14:12) - ez nem vagy-vagy, nem választhatod az egyiket vagy a másikat, mindkettő a Szentírás megbízatása.

Az egyszerű és megkerülhetetlen tény az, hogy a Tórát megtartó izraeliták írtak mindent a Bibliában, és minden, amit írtak, ami a mi Bibliánkat alkotja, egy nyilatkozat és felhívás volt - újra és újra és újra -, hogy tartsuk meg, kövessük, engedelmeskedjünk és éljünk Isten Tórája szerint. Akárhogy is nézzük, egyszerűen nem lehet a Biblia bármelyik könyvéből áldásokkal, ígéretekkel, inspirációval, "boldog gondolatokkal" vagy bármi mással kapcsolatos verseket kihúzni, amit "pozitív üzenetnek" tekintünk, miközben elutasítjuk a Tórát, és nem lehetünk képmutatók vagy az emberek nyílt megtévesztői. Másképpen fogalmazva, ha nem követed a Tórát - ha nem tartod be az étkezési törvényeket, ha nem tartod meg a bibliai hetedik napi szombatot, ha nem ünnepled az Atya ünnepnapjait, ha pogány ünnepeket ünnepelsz, mint a karácsony és a húsvét, ha bármilyen területen szembeszállsz és lázadsz Isten törvénye ellen -, akkor semmihez sincs jogod a Bibliában, beleértve az üdvösséget, ami a bűneid [Tóra-szegésed] megbánása és a Jeshua és az Ő tórai életmódja követése melletti döntésed által jön el. Ha nem követed a Tórát, akkor nem vagy szövetségben Istennel, és ha nem vagy szövetségben Istennel, akkor nem vagy üdvözült.

MOST MI LESZ?

Ez most tényleg a kérdések kérdése, nem igaz? Mit teszel most, kedves "keresztény" barátom, miután végigmentél ezen a tanulmányon, és rájöttél, hogy oly sok minden, amit a "keresztény egyházaidban" tanítanak, egyáltalán nincs összhangban a Bibliával? Szeretnék itt megosztani veled néhány szentírási részt.

Az ő kohanimjai erőszakot tettek Tórámon, és meggyalázták szent dolgaimat; nem tettek különbséget a szent és a profán között, és nem tanították a tisztátalan és a tiszta közötti különbséget. Becsukják a szemüket az Én Sabbatotjaim előtt. Így gyaláznak meg Engem közöttük.

—Ezekiel 22:26 (TLV)

"Nem mindenki, aki azt mondja nekem: 'Uram, Uram!', nem megy be a mennyek országába, hanem az, aki cselekszi mennyei Atyám akaratát. Azon a napon sokan mondják majd Nekem: 'Uram, Uram, nem a Te nevedben prófétáltunk-e, nem a Te nevedben úztük-e ki a démonokat, és nem a Te nevedben tettünk-e sok csodát? Akkor majd kijelentem nekik: 'Soha nem ismertelek titeket. Távozzatok tőlem, ti törvénytelenység munkásai!'"

—Máté 7:21-23 (TLV)

Ez a két szakasz tökéletesen leírja azt a vallást, amelyet ma "kereszténységnek" neveznek. Azt tanítják, hogy ők "nem a törvény alatt vannak", és láttuk, hogy ezt a kijelentést kiragadják a szövegkörnyezetből. Azt tanítják, hogy "a törvény átok", pedig az 5Mózes 28-ban és máshol azt látjuk, hogy ennek az ellenkezője igaz - a törvénytelenység az átok. Azt tanítják, hogy bizonyos parancsolatok betartása nem kötelező - ezeket vagy elavultnak, vagy fakultatívnak tartják. Tanítják: "Tényleg azt mondta Isten, hogy ezt ne tedd? Nem fogsz biztosan meghalni vagy a pokolra jutni, ha..." (olvassuk Mózes 3. könyvét). Olyan sok hazugságot tanítanak, amelyek teljesen ellentétesek a Tóra-engedelmesség üzenetével, amelyet a Biblia minden könyve tanít, és amely a mi Messiásunk üzenete volt. Megsértik, vagy erőszakot tesznek a Tórán. Megszentségtelenítik Isten szent dolgait. Azt mondják, hogy többé nem kell különbséget tennünk a tiszta és a tisztátalan között - különösen az étkezési törvények tekintetében.

Aztán ha elmész a "gyülekezeteikbe", különösen a pünkösdiekbe, ott csodákról és próféciákról beszélnek, és ördögöket űznek ki. Tényleg belemennek az ilyen típusú dolgokba. De ők a törvénytelenység munkásai; Isten törvényével, a Tórával szemben dacolva élnek. Az engedelmességet elképzelhetetlennek tartják.

És ezt tényleg nem értem. A pünkösdi kifejezés közvetlen utalás a Biblia egyik ünnepére, arra, amely mindenekelőtt a Tóra átadását ünnepli Mózes által a Sínai-hegyen. Mégis a pünkösdisták minden más "keresztény" felett a leginkább összhangban vannak azzal, amit a Máté 7:21-23-ban leírtak. Ha a pünkösdisták valóban magukévá tennék azt, amit ez a kifejezés jelent, akkor szeretnék és elfogadnák a tórai életmódot - mert a Szellem általi természetfeletti tapasztalatoknál is többet kellene jelentenie pünkösdistának lenni a Tóra-tartásnál. Ismétlem, a szó szó szerint arra az ünnepre utal, amely a Tórát ünnepelte, és ez az a nap, amikor a Szellem kiáradt, ami Ezékiel próféta szerint az igaz Hívőnek a Tórában való járását fogja MEGÉRDEZNI (Ezékiel 36:27).

Gondoljatok bele egy pillanatra. A "keresztények" szívesen idézik az 1Péter 1:16-ot, ahol az apostol azt mondja: "Meg van írva: 'Legyetek szentek, amint én is szent vagyok'". De ha figyelmen kívül hagyod azt a helyet, ahol ez meg van írva, azt fogod hinni, hogy ez a vers arra vonatkozik, amit a "kereszténység" a szentség alatt ért. Gyakran előfordul, hogy a "keresztények" azt gondolják, hogy ha szexuálisan tiszta maradsz és nem iszol alkoholt, akkor "szent vagy". De még csak bibliai tilalom sincs az alkoholfogyasztás ellen, és nagyjából mindenki egyetért abban, hogy a bor, amit Jeshua ivott, valódi, alkoholos bor volt. Nem azt mondom, hogy alkoholt kell inni, én nem iszom, és hiszem, hogy a Biblia többnyire negatívan beszél róla - de nincs közvetlen tilalom ellene, mint ahogyan a tisztátalan dolgok fogyasztása ellen sincs. Azonban ez a mondat, hogy legyetek szentek, amint Isten szent, a

3Mózes 11:44-ből, a 19:2-ből és a 20:26-ből származik. E részek közül kettő közvetlenül az étkezési törvények betartásával hozza összefüggésbe ezt a kifejezést, a másik pedig részben a szombat megtartásával.

Nincs tényleges tilalom az alkoholfogyasztás ellen, és a Biblia minden más parancsolatnál jobban társítja a szentnek lenni, mint Isten szent, a sertéshús és a kagylók fogyasztásának mellőzéséhez. Gondoljatok erre, és gondoljatok arra, hogy ez mennyire különbözik attól, amit a "keresztény egyházakban" tanítanak, ahol azt mondják, hogy szabad tisztátalan dolgokat enni. El sem tudom mondani, hány "keresztény" mondta nekem az évek során, hogy az ő szentségük nem függ az étkezési törvények betartásától vagy a szombat megtartásától, pedig a Biblia határozottan az ellenkezőjét mondja. Ráadásul, akárcsak Pál kijelentését, hogy ne érintsetek meg tisztátalan dolgot, Ézsaiás prófétát idézve, Péter e kijelentésének használatát kontextusban úgy kell tekinteni, hogy az új szövetségben hívőknek azt mondja, hogy még mindig elvárják tőlük az étkezési törvények betartását és a szombat megtartását - az "Újszövetségben" és egy apostol szavain keresztül. Ellenkező esetben a szövegkörnyezetből kiragadva idézne egy szentírási részt, és arra használná, hogy valami mást tanítson, mint amit eredetileg jelentett.

Azokra a "keresztényekre" is gondolok, akik hevesen ellenzik a Halloweent, de ünneplik a karácsonyt és a húsvétot. Tisztában vagyok vele, hogy nem ismerik az igazságot, de ezt tenni valóban elég furcsa. Mint láttuk, mindhárom ünnepnek ugyanaz az eredete, és hasonló módon, legalábbis részben pogány ünnepekből vették át. Ha a Halloween ellen vannak, akkor a karácsony és a húsvét ellen is kellene lenniük. Ha az egyiket ünnepli, akkor mindegyiket ünnepelnie kellene. Ön római katolikus? Ön pogány? Jóváhagyja a boszorkányság gyakorlását? Ha nem vagy római katolikus, és elismered, hogy a pápa és a "szentjeik" imádata nem más, mint pogány bálványimádás, akkor mindhárom ellen kell fellépned. Ha nem helyesled a pogányságot általában és a boszorkányság gyakorlását, akkor mindhárom ünnep ellen kell ellenezned - mert mindhárom tele van olyan témákkal, amelyek a boszorkányvallásokból származnak.

Nem kell karácsonyt ünnepelned ahhoz, hogy a Messiásod születését ünnepeled, és nem kell húsvétot ünnepelned ahhoz, hogy a feltámadását ünnepeled. Meg kell ünnepelnetek a Sátoros ünnepét, amikor Ő született, és az első gyümölcsök napját, amikor feltámadt a sírból - ezeknek a szent napoknak a megtartása, amelyek valójában a Bibliában található, Istenünk parancsa. Gyakran azon kapom magam, hogy vajon mit érezhet, amikor az összes "keresztény" a világtörténelem legnagyobb eseményét, Jeshua feltámadását a tavaszi termékenység istennője, Eostre nevében ünnepli. Lehet ennél sértőbbet mondani a mi Messiásunkra nézve? Talán az egyetlen dolog, ami még sértőbb lenne Őt illetően, ha elutasítanánk az Atya nekünk adott ajándékait, vagyis a szombatot, az ünnepnapokat és az egész Tórát.

Gondoljatok a páskára is. Ez az egyik legfontosabb ünnep az egész Bibliában. Közvetlenül a keresztre feszítése előtt Jeshua a tanítványaival együtt ünnepelte a páskát, és azt mondta: Ezt tegyétek az én emlékezetemre. Nem az "áldozásról" beszélt - ezt nem is csinálták, az "áldozás" a görög misztériumkultuszokból származik, és a történelem során sokkal később került be a "kereszténységbe" (lásd az áldozás című cikkemet: Parancsolat

vagy kényelem? című cikkemben, ahol ennek történetét tárgyalom). Jeshua azt mondta, hogy minden évben, a bibliailag kijelölt tavaszi napon, az Ő emlékére kell megünnepelnünk a Húsvétot. Miért nem teszik meg a "keresztények" még azt az egyetlen dolgot sem az egész Bibliában, amit Jeshua kért, hogy az Ő emlékére tegyünk? Gondoljatok csak bele! A "keresztények" ma nem azt teszik, amit a Messiás kért tőlünk, hanem egy rövidített, pogány vallásból származó szertartást végeznek, amit "úrvacsorának" neveznek - és akkor teszik, amikor csak akarják, nem pedig Isten által kijelölt időpontban.

Egy másik érv, amit az antinomista "keresztény" tömegetől hallok, hogy ha nem látnak egy parancsolatot megismételve az apostolok írásaiban, akkor az vagy elavult, vagy nem kötelező - ha meg akarod tenni, mert Jeshua és az összes apostol egyértelműen megtette, akkor megteheted, de ne merészd azt mondani, hogy ez még mindig egy parancsolat, és "minden keresztény" köteles megtenni. Ezt az érvet használják arra, hogy azt állítsák, hogy nem kell megtartaniuk az étkezési törvényeket, az ünnepeket, a szombatot és más dolgokat, amiket elleneznek. De ez is hibás logika. A Tóra tiltja az állatokkal való nemi közösülést (2Mózes 22:19, 3Mózes 19:23, 20:15-16, 5Mózes 27:21). Ez nem ismétlődik meg az "Újszövetségben" vagy bárhol máshol a Tórán kívül, tehát a "keresztény" álláspont szerint Jeshua követőinek állati szexet kellene folytatniuk.

Amikor ezt felhozom, gyakran azt állítják, hogy ez az "Újszövetség" általános kijelentései alá tartozik, amelyek a szexuális erkölcstelenség ellen szólnak. De aztán ha ez az érv egy esetben működik, akkor minden esetben működnie kell. Tehát amikor Pál azt mondta, hogy "ne érintsetek tisztátalan dolgot", és amikor Péter közvetlenül a 3Mózes 11:44-ből és a 20:25-26-ból idézett, akkor ugyanúgy azt kell mondanunk, hogy ők az étkezési törvényeket tartották fenn. Amikor a Zsidók 4:9 azt mondja, hogy "megmarad a szombat", akkor arra kell következtetnünk, hogy ez az egyetlen dolgot jelenti, amit a Bibliában szombatnak neveznek - a bibliai hét hetedik napját. És amikor Pál azt mondta a korintusiaknak, hogy "tartsuk meg az ünnepet", kiemelve a Tóra egyik ünnepi időszakát, akkor azt kell gondolnunk, hogy azt mondta, hogy még mindig meg kell ünnepelnünk ezeket a megparancsolt és kijelölt alkalmakat. Nem használhatsz egy értelmezési szabályrendszert azokra a parancsolatokra, amelyeket el akarsz fogadni, és egy teljesen más szabályrendszert azokra, amelyeket elavultnak vagy legalábbis opcionálisnak akarsz tekinteni.

Ha te "keresztény" vagy, legyen az egy főáramú protestáns vagy akár pünkösdistá, és elolvastad ezt az üzenetet, akkor tudod, hogy nem tudsz jó válaszokat adni az általam feltett kérdésekre. Tudod, hogy a Bibliában, összefüggéseiben semmi sem hatalmaz fel arra, hogy újraértelmezd a szombatot, vagy eltörölnék tekintsd. Tudod, hogy a Biblia szövegekörnyezetében semmi sem helyezi hatályon kívül az étkezési törvényeket, vagy tekinti azokat eltörölnék. Tudod, hogy a bibliai ünnepek nem "zsidó ünnepek", hogy azokat Jeshua és az apostolok ünnepelték, és hogy a Bibliában semmi sem mondja, hogy érvénytelenítették vagy "fakultatívnak, nem szükségesnek" minősítették őket. Tudod, hogy kedvenc ünnepeid - a karácsony, a húsvét és a halloween - ugyanabból a római katolikus pogányságból és bálványimádásból származnak, más pogány vallások hatásaival, és hogy ugyanezek az ünnepek nem a Bibliából származnak. Tudjátok, hogy mennyire logikátlan azt mondani, hogy nem az "Ószövetség" vagy nem A Tóra alatt álltok, de mégis visszamehettek

oda, és áldásokat, inspirációt és ígéreteket követelhettek, amelyek összefüggéseikben csak azoké, akik a Tóra szerint élnek.

Ha nem a Tóra szerint élsz, ha Tóra-ellenes nézetet vallasz a Szentírásról, azt gondolva, hogy a Biblia egyik részében lévő valami érvénytelenít valamit a Biblia egy korábbi részében lévő valamit, akkor nem számít, hogy milyen verseket idézel, prédikálsz, vagy beszélsz az életeredről, mert kiragadod őket a szövegkörnyezetükből. A Biblia minden verse azzal a céllal íródott, hogy elvezessen téged Jeshua ÉS az Ő tórai életmódjának követésére. Amikor a "keresztények" azt mondják, hogy "nem a törvény alatt vannak", vagy hasonló kijelentéseket tesznek, akkor ők ugyanaz a kigyó, akiről az 1Mózes 3-ban olvashatunk.

Tudjátok, hogy ezek a dolgok, amiket ebben az üzenetben mondtam, igazak, és tudjátok, hogy nem tudtok válaszolni a feltett kérdéseimre, így hát marad ez az utolsó kérdés: Mi lesz most?

Mit fogsz tenni most, hogy megkaptad ezt a kihívást, hogy újragondold, amit a "kereszténység" által tanítottak neked? Azt fogod mondani, hogy annak ellenére, hogy amit itt megosztottam, és aminek annyi értelme van, tévednem kell, mert "2,4 milliárd ember, aki a kereszténységet követi" nem tévedhet? Ennek semmi értelme, a Biblia azt mondja, hogy a széles az út, amely a pusztulásba vezet, és sokan járnak rajta, míg a keskeny az igazsághoz és az élethez vezető út, és kevesen találják meg (Máté 7:13-14). A Biblia azt mondja, hogy ne kövessük a tömeget, hogy gonoszat tegyünk (2Mózes 23:2), és mi lehet gonoszabb, mint egy olyan vallás követése, amely bibliainak látszik, de nagyon messze van a tényleges bibliai igazságtól? Hány dolgot kell még megmutatnom, hogy lásd, hogy amit a "keresztény egyházakban" tanítanak, és amit a Biblia valójában mond, az pontosan az ellentéte? 2,4 milliárd ember, a világ teljes lakosságának egyharmada nem az a néhány ember, aki megtalálja az igazságot - ez az egész világ nagy része, amelyet a Sátán megtéveszt (Jelenések 12:9).

Nézd, nem arra kérlek, hogy tagadd meg a Bibliát. Nem azt kérem, hogy tagadd meg Jeshua-t mint Messiást. Nem kérem, hogy mondjatok le az Atyáról és a Teremtőről. Nem kérem, hogy mondjatok le Isten Lelkéről. Nem kérem, hogy mondjatok le a csodákról, jelekről és csodákról. Nem kérem, hogy mondjatok le semmiről, ami a Bibliában le van írva. Nem kérem, hogy mondjatok le semmiről, csak a hamis vallásról, amely arra készítet benneteket, hogy azt higgyétek, hogy a Biblia egyes részei nem érvényesek ma, miközben mi olyan dolgokat fogadunk el, amelyekhez a Biblia szerint nem szabad hozzányúlnunk. És ha ezt a vallást történetesen "kereszténységnek" hívják, akkor legyen. Ha valami, amit a Biblia mond, teljesen ellentétes a tömegek által elfogadott hiedelmekkel és tanításokkal, akkor a Bibliát kell követnünk. És ha őszintén tanulmányozzuk, hogy mit mond a Biblia valójában - a kulturális kontextusát annak, amit mond, amit kizárólag a Tórát megtartó héber nép írt -, akkor a "kereszténység" és a Biblia hitének és tanításának nagy többsége nagymértékben különbözik attól, amit a Biblia valójában mond.

Mindig ezt mondom, és most is ezt fogom mondani: A Bibliában van egy törvénytelen (2Thesszalonika 2:8-9) és egy Igazságos (Ézsaiás 53:11). A törvénytelen a

Sátán, az Igazságos pedig Jeshua. A törvényteleniséget (vagy bűnt) az 1 János 3:4 úgy határozza meg, mint a Tóra megszegését, a Tóra ellen való fellépést. Az Igazságosságot az 5Mózes 6:25 a Tórának való engedelmisségként, a Tóra szerint élésként határozza meg. A legelső dolog, amit látunk, hogy a Sátán azt mondja az embereknek az 1Mózes 3-ban, hogy nem kell engedelmeskedniük Isten parancsolatának (1Mózes 3:1, 4-5). A szakasz egy háromlépcsős eljárást tár fel, amelyet ő használ. Az 1Mózes 3:1-ben rávesz arra, hogy megkérdőjelezzék a parancsolatokat: Tényleg azt mondta Isten? Tényleg komolyan gondolta, amikor ezt mondta? Az 1Mózes 3:4-ben elhitegeti veled, hogy a parancsolat megszegésének nincsenek következményei, így azt fogod gondolni, hogy nem szükséges engedelmeskedned: Nem fogsz biztosan meghalni. Senki sem kerül a pokolra azért, mert disznóhúst eszik, nem tartja meg a Szombatot, nem ünnepli a bibliai szent napokat stb. Mózes 3:5-ben aztán meggyőz arról, hogy valamiről lemaradsz, ha nem szeged meg a parancsolatot: Isten tudja, hogy olyan leszel, mint Ő. Gondoljatok bele! Ha nem ünnepled a katolicizmus pogány ünnepeit, akkor "kimaradsz" mindenből. Ha megtartod a szombatot, lehet, hogy "kimaradsz" abból a lehetőségből, hogy túlórapénzt kapj a munkahelyeden. Ha betartod az étkezési törvényeket, akkor "kimaradsz" bizonyos dolgokból, amelyek jó ízűek.

A legelső üzenet, amit Jeshua hirdetett: "Térjetelek meg, térjetelek meg bűnűktől [a Tóra megszegésétől], mert közel van a mennyek országa" (Máté 4:17). Már csak ezeket a pontokat figyelembe véve is úgy gondold, hogy a modern mainstream "kereszténység" még mindig a Biblia helyes értelmezését kínálja? Mit gondolsz, ki áll valójában a "nem a törvény alatt" hit mögött? Tényleg nem olyan nehéz rájönni, hogy a Sátán a modern "keresztény" teológia istene.

Ha a józan észre hagyatkozol, és megnézed, amit megosztottam veled, akkor könnyen rájössz, hogy ki áll azok mögött az elképzelések mögött, hogy a "keresztényeknek" nem kell követniük az étkezési törvényeket, megtartani a szombatot, és ünnepelni az ünnepeket és fesztiválokat, amelyeket még a Messiás is betartott. Nem nehéz rájönni, hogy ki a mozgatórugója annak a meggyőződésnek, hogy elfogadható a pogány boszorkányvallás ünnepeinek megünneplése, amíg megváltoztatjuk a neveket, és az összes "rossz dolgot" bibliai témákkal helyettesítjük. Ugyanaz a kígyó az, amely először a Teremtés könyve 3. fejezetében jelent meg, és elhitegette az emberekkel, hogy nem kell követniük Isten parancsolatát. Gondolod, hogy mindez tetszik Istennek? Nem tetszik neki. Nem más, mint amikor az Egyiptomból frissen kijött izraeliták aranyborjút formáztak, és a pogány vallás segítségével próbálták megteremteni saját "Jahve-ünnepüket" (2Mózes 32:3-5). A karácsony, a húsvét és gyakran még a halloween is a modern "keresztény" vallás aranyborjúi, amelyeket arra használnak, hogy saját ünnepeket hirdessenek "Jézusnak". Lehet, hogy egyeseket nem lehet teljesen meggyőzni arról, hogy ezek az ünnepek valóban pogányok, de pusztán az a tény, hogy nem szerepelnek a Bibliában, és a bálványimádó katolikus egyház kreálmányai, elég kellene, hogy legyen Jeshua minden komoly követőjének ahhoz, hogy lemondjon róluk, és helyette a bibliai szent napokat ünnepelje.

A törvénytelen és az Igazságos megértése a kérdés gyökere. És amíg nem foglalkozunk az alapvető dolgokkal, addig nem tudunk értelmes vitát folytatni erről azokkal, akiket a törvénytelenek antinomikus téveszméje (2Thesszalonika 2:7-12) képzett és agy mosott. Azoknak, akik ellenzik az Isten törvénye iránti engedelmisséget, megvan az

összes bibliai versük, amelyekről úgy gondolják, hogy alátámasztják az álláspontjukat, és amíg nem tisztázzuk, hogy ki a törvénytelen, ki az Igazságos, mit jelent a törvénytelenység a Biblia szerint, és mit jelent az igazságosság a Biblia szerint, addig nem lehet velük vitatkozni. Az Éden közepén, a fánál bemutatkozó kígyó megtévesztésének fogságában vannak az elméjükben. Mégsem lehet egyszerűen elvetni azokat a pontokat, amelyeket ebben az üzenetben kifejtettem, hanem foglalkozni kell velük, és ha az általam feltett kérdésekre nincs jó válasz - márpedig nyilvánvalóan nincs, azon kívül, hogy "Nem, ezt nem találjuk a Bibliában" -, akkor legalább el tudjátok gondolkodni azon, hogy a "keresztények" túlnyomó többsége téved abban, amiben hisz?

A Jelenések 12:9 azt mondja, hogy az ősi kígyó, azaz a Sátán, meg fogja téveszteni az egész világot. És mégis, ritka alkalmakkor bemutattam a tényeket néhány embernek, akik még csak fel sem tudják fogni, hogy a törvénytelen áll a "keresztények" minden olyan hite mögött, akik azt hiszik, hogy nem kell engedelmeskedniük az Atya Tórájának legalább néhány aspektusát. Igazán megdöbbsent, amikor olyan emberekkel találkozom, akik annyira el vannak foglalva egy olyan hitrendszerrel, amely teljes egészében a kígyó teológiájára épül, amely az 1Mózes 3. fejezetből ered, és őszintén azt hiszik, hogy ők a Bibliát követik, hogy még az is, amit ebben az üzenetben megosztottam, nem nyer értelmet számukra. Szerencsére a legtöbb "keresztény" képes meglátni az igazságot sokkal kevesebb meggyőző erővel is, mint amennyit ez az üzenet nyújtott - csak el kell nekik mondani.

A "keresztény" szó mindössze háromszor fordul elő a Bibliában. A görög Keresztény (Χριστιανός) szóból származik. Két használatot tényleges pogány rómaiaknak tulajdonítanak, akik Jeshua követőivel szemben mondják ezt a szót, és sok tudós ebben a kontextusban némileg becsmérőlőnek tartja, hasonlóan egy faji sértéshez. Valószínűleg ez egy gúnyos kifejezés volt, amely azok ellen irányult, akik követték Jeshua hitét és az Ő tórai életmódját, pontosan úgy, ahogy János leírja a Jelenések 14:12-ben, és ezért fanatikusoknak tekintették őket. A görög nyelvben a "ianos" utótag a rabszolgaságot jelölte, így ebben a kontextusban még gúnyból is erős dolog volt, ha valaki "kereszténynek" nevezte magát - ez azt mutatta, hogy teljesen eladta magát Jeshua és az Ő tórai életmódjának követése mellett, teljesen megkülönböztetve magát a környező világi kultúrától és a népi vallástól. Ezzel szemben a modern "ian" utótag sokkal kevésbé intenzív, és egyszerűen a "társuláson keresztül való tartozást" jelöli. Más szóval, amíg csak azt mondd, hogy "hiszel Jézusban", addig a modern felfogás szerint "kereszténynek" nevezheted magad, függetlenül attól, hogy valójában mennyit (vagy mennyire keveset) élsz a Biblia szerint. Mindez azt jelenti, hogy technikailag a "keresztény" szó nem igazán biblikus, de a kifejezést eredetileg azok leírására használták, akik teljesen biblikus életet éltek a Szentírás teljes tanácsait követve, tehát követheted A Bibliát anélkül, hogy társítanád magad a "keresztény" kifejezéssel, vagy ha akarod, nevezheted magad igazi kereszténynek, ha a teljes bibliai hitgyakorlatot követed. De mivel a szó elsősorban egy teljesen hamis vallást képvisel manapság - olyannyira, hogy ha a Bibliát követed úgy, ahogy leírtam, az összes "keresztény" azt hiszi, hogy egy szektában veszel részt -, ritkán használom a szót pozitív értelemben, és jellemzően azt részesítem előnyben, hogy egyszerűen azt mondom, hogy Hívó vagy Jeshua követője vagyok. De akár úgy döntesz, hogy továbbra is "keresztényként" azonosítod magad, akár egy másik kifejezést fogadsz el, hogy elhatárolódj a hazugságoktól, remélem, hogy ez az üzenet megváltoztatott téged.

Nem vagyok a "kereszténység" vagy a "keresztények" ellen; végül is létezik egy bibliailag alátámasztott igaz kereszténység, amely követi mind a Messiást, mind az Atya Tóráját. De a legtöbb mai "keresztény" beléjük ivódott, hogy ők "nem a törvény alatt állnak", és így az egész hitük erre az ideológiára épül. Amikor a Bibliát olvassák és tanulmányozzák, akkor már eleve úgy teszik, hogy a Biblia alátámasztja ezt a nézetet, hogy ők "nem a törvény alatt" vannak. A probléma az, hogy ez egy olyan hit, amely közvetlenül a kígyó szájából származik az 1Mózes 3-ban, az első bibliai szereplőből, aki azt tanította az embereknek, hogy "nem állnak a törvény alatt, nem fognak meghalni vagy "pokolra jutni", ha elutasítják Isten parancsolatát", és elhitei az emberekkel, hogy ez a Szentírás tanítása. A legtöbb mai "keresztény" teológia egésze úgy épül fel, hogy a Bibliát használja fel annak alátámasztására, hogy a Bibliának vannak elavulttá vagy választhatóvá tett részei, annak ellenére, hogy mindenki, aki a Bibliát írta, úgy gondolta, hogy Isten parancsolatai mindenkor és minden Hívő számára kötelezőek, és hogy a parancsolatok elavultságának vagy választhatóságának koncepcióját a Biblia egészében mindig a Sátánnak tulajdonítják. De ha lemondunk erről a hazugságról, és azzal a felfogással olvassuk A Bibliát, hogy Isten parancsolatainak kell engedelmeskednünk, akkor hirtelen minden értelmesebbé válik, és többé nem tűnnek fel konfliktusok, ellentmondások és a Szentírást felülíró Írások.

Nagy különbség van a Biblia tanítása és a Biblia felhasználása között, hogy vallási meggyőződéseket tanítsunk. A "kereszténység" többnyire az utóbbit teszi, és amikor ezt teszi, túlságosan gyakran használ olyan passzusokat, amelyek teljesen eltérnek az eredeti szándékolt jelentésüktől. Ahelyett, hogy hitüket a Bibliához igazítanák, a Bibliát igazítják a saját hitükhöz.

Egy másik tévedés, amit az emberek elkövetnek, amikor az ebben az üzenetben tárgyaltakhoz hasonló kérdések kerülnek szóba, az a gondolat, hogy a hozzám hasonló bibliai tanítók arra próbálják rávenni az embereket, hogy "zsidók legyenek". Azt képzelik, hogy azt akarjuk, hogy az emberek elkezdjenek kipát hordani, és növeessenek olyan göndör oldalsó tincseket, amelyeket pejotnak hívnak. Bár semmi baj nincs feltétlenül néhány ilyen gyakorlattal - bár a pejotok a kabbalista hithez kötődnek -, nem kell "zsidónak" lenni a kulturális vagy vallási gyakorlatban ahhoz, hogy a Bibliát kövessük, és a Tóra követése sem kizárólag "zsidó". Isten parancsolatai a 2Mózes 12:49, a 4Mózes 15:16 és a Prédikátor 12:13 szerint minden embernek szólnak, és a "zsidó" kifejezés Júda nemzetére utal, amely a Salamon uralkodását követő királyság kettéválása után alakult ki - ami teljesen különbözik Júda eredeti törzsétől. A Biblia sehol nem mondja, hogy a bibliai parancsolatok megtartásához a bibliai zsidó szokásokat kell elfogadni. Ez nem felhívás a zsidó kultúra vagy a "judaizmus" elfogadására; ez felhívás a bibliai kultúra és a bibliai parancsolatok elfogadására. Ha igazán szereted Istent, szereted a Messiás Jeshua-t és szereted a Bibliát, akkor a bibliai kultúrának kell a te kultúrának lennie. A "kereszténység" tévedése a Tóra elutasítása, a legtöbb "judaizmus" tévedése Jeshua mint Messiás elutasítása, és az igazság azoké, akik KETTŐSÉGESEN megtartják Isten parancsolatait és kitartanak Jeshua bizonyágtétele mellett és megtartják a hitet (Jelenések 12:17, 14:12).

Sajnos, az ebben az üzenetben foglaltakat olyanoknak mutattam be, akik számára még mindig érthetetlen a Bibliának való engedelmisség "keresztényként". Azt mondták

nekem, hogy megtévesztettek, ferdén tanítanak, törvénytisztelő vagyok, judaista, fanatikus, szektában vagyok és még sok minden mást is mondtak olyan vallásos "keresztények", akik egyszerűen nem tudják felfogni, hogy engedelmeskednünk kell a Bibliának. Én azt az álláspontot képviselem, hogy "a Biblia azt mondja, hogy ezt kell tennünk, tehát ezt kell tennünk", az ő álláspontjuk pedig az, hogy "nos, a Biblia azt mondta [múlt idő], hogy ezt kell tennünk, de mi kitaláltunk valami okot egy random bibliaverset felhasználva, ami a mi értelmezésünkön keresztül arra következtet, hogy miért nem kell már ezt tennünk", és valahogy én vagyok az, akinek szektás a nézete. Őszintén azt hiszik, hogy a Biblia a Biblia betartása ellen tanít. Azt hiszik, hogy a Tóra követésére tanítani az embereket démoni tanítás. A Tóra az Atyától származik, és biztosíthatom, hogy a Sátánnak nem az a küldetése, hogy meggyőzze az embereket, hogy engedelmeskedjenek az Atya parancsolatainak.

Ez valóban zavarba ejtő. Alig tudom felfogni, hogy milyen kemény lehet valakinek a szíve ahhoz, hogy vak maradjon az igazsággal szemben, miután megmutatták az öt fő kérdést ebben az üzenetben, és hogy a modern "keresztény" teológia nem tud rájuk válaszolni, a törvénytelen és az Igazságos felosztását, a kígyó három pontból álló mintáját az 1Mózes 3:1-5-ben, és még oly sok más pontot, ami ebben a tanításban szerepel. Az Ezékiel 36:26 azt mondja, hogy Isten új szívet ad nekünk, eltávolítva a kőszívet, az új szövetségben, és a Jeremiás 31:32 hozzáteszi, hogy erre az új szívre rá lesz írva Isten Tórája. Az, hogy valakinek mindazt, amit ez az üzenet közvetít, bemutatják, és mégis elutasítja azt, és a hírnököt legalistának, judaistának vagy bármi másnak nevezi, csak a törvénytelenek téveszmés erejének tulajdonítható (2Thesszalonika 2:11).

A János 4:24 azt mondja: "Isten Lélek, és akik őt imádják, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk". A "keresztények" azt hiszik, hogy vasárnap reggelente a templomukban a Biblia Istenét imádják, de nem így van. Az Ezékiel 36:27 azt mondja, hogy a Lélek INDÍTJA a Hívőt arra, hogy Isten törvényében, a Tórában járjon, és a Zsoltárok 119:142 szerint a Tóra az igazság. Nem tudsz szellemben vagy igazságban imádkozni, ha nem a Tóra szerint élsz. A vasárnap reggelek világszerte olyan időszaknak kell lennie, amikor Isten sír, a Sátán pedig örül, amikor a "kereszténység" megtévesztett és törvénytelen tömegei énekelnek és imádkoznak egy olyan Istennek, akinek nem hajlandók engedelmeskedni. De az biztos, hogy sok időt töltenek olyan világi koncepciók tanításával, mint az adósságcsökkentés vagy a házassági tanácsadás "keresztény" csavarral - dobj bele néhány bibliai verset, általában a szövegkörnyezetből kiragadva, és bármilyen kulturális kérdést bibliainak tudsz hangoztatni, miközben figyelmen kívül hagyod a Biblia tényleges parancsait.

A Biblia beszél arról az időszakról, amikor a nép azt tette, ami a saját szemében helyes volt (Bírák 17:6, 21:25). A Biblia azt mondja, hogy van olyan út, amely az embereknek helyesnek látszik, de a vége a halál útja (Példabeszédek 14:12). Manapság néhányan meghallják az igazságot néhány dolgról, amit megosztottam velük, különösen az igazságot olyan dolgokról, mint a karácsony, a húsvét és a halloween, és azt mondják: "Nekem ez nem ezt jelenti!" A probléma az, hogy a Biblia nem hatalmaz fel minket arra, hogy a pogány vallásból vagy bármi másból gonosz dolgokat vegyünk, és más jelentést tulajdonítsunk nekik. A Biblia tulajdonképpen azt mondja, hogy ne tegyük ezt, és ami igazán számít, az az, hogy mit jelentenek ezek a dolgok Isten számára - és az Ő szemében,

ha az gonosz, akkor azt jelenti számára. Végezz egy tanulmányt azokról, akik Isten szemében gonoszat tettek a Biblia során, és arról, hogy mit tettek, hogy örökre úgy legyenek megjelölve a bibliai feljegyzésekben, mint akik gonoszat tettek Isten szemében. Izrael királyainak körülbelül a felének ez a kijelentés az örök öröksége. És mit tettek ők? Legtöbbször kulturális bálványimádást - oltárokat építettek Baalnak, Ashera-fákat emeltek, füstölőt égettek a magaslatokon, gyermekeket áldoztak Móleknak, aranyborjút formáltak, és még számos más dolgot. Ez nem különbözik a mai kulturális bálványimádástól az egyházakban - karácsonyfák állítása, gyermekek felajánlása a Mikulás (más néven Odin) ölébe, húsvéti tojásvadászat, halloweeni alternatívák és számos más dolog. Ez mind ugyanaz, és pontosan az ellentéte annak, hogy Istent szellemben és igazságban imádjuk - mindkettő a Tórának való engedelmesség szívét követeli meg. Nem menekülhettek az igazság elől, és eljön a nap, amikor szemtől szemben álltok majd Istennel az Ítélet Trónjánál. Mit fogsz most tenni?

Ha ez az üzenet megváltoztatta a nézőpontodat, vagy elgondolkodtatott, remélem, hogy megosztod másokkal, akiket ismersz, és akik részt vesznek a modern "keresztény" vallásban, amely elutasítja Istenünk bizonyos parancsolatait, miközben olyan dolgokat fogad el, amelyek egyenesen a pogány vallásokból származnak. Ha ez az üzenet gyökeresen megváltoztatott téged, és biztos vagyok benne, hogy így történt, akkor azt kell szeretned, hogy mások is gyökeresen megváltozzanak. Ez egy olyan üzenet, amely képes forradalmat indítani. Így hát marad ez az utolsó kérdés: Mit fogsz most tenni?

És minden lelkipásztornak, aki esetleg végigolvasta ezt az üzenetet: Leszel-e elég bátor és merész ahhoz, hogy a Messiásért való végső kiállást megtedd, amit ebben a generációban megtehetsz, és elkezded-e gyülekezetet az igazságban vezetni? Mit fogtok most tenni?

—Áldás és Shalom—
©2022 Truth Ignited Ministry
www.TruthIgnited.com